KENNISBIBLIOTHEEK / ARTIKELS

Liederen van Toekaaraama

Liederen en gepubliceerde afleveringen, bij elkaar in één verzameling.

42 bewaarde onderdelen · Doorlopende leesbundel

Over deze uitgave

De bewaarde teksten zijn samengebracht in leesvolgorde. Gelijke tekstblokken zijn één keer opgenomen; de oorspronkelijke bronnen blijven raadpleegbaar. De genummerde liederen staan op liednummer; overige archieffragmenten volgen als aanvulling. Hun oorspronkelijke publicatiedatum is niet overal bekend.

Samengesteld uit de bewaarde webteksten van Yoga Vedanta Aalst. De oorspronkelijke formuleringen en illustraties zijn behouden. De paginanummers verwijzen naar deze pdf-uitgave.

Bekijk de bronnen en online leesversie

Inhoud

Klik op een hoofdstuk om er meteen naartoe te gaan. De bladwijzers in je pdf-lezer bieden dezelfde navigatie.

Inleiding - leven van Toekaaraama 5

Liederen vanaf nummer 1 6

Liederen vanaf nummer 13 9

Liederen vanaf nummer 19 11

Liederen vanaf nummer 24 12

Liederen vanaf nummer 42 15

Liederen vanaf nummer 49 17

Liederen vanaf nummer 61 20

Liederen vanaf nummer 66 22

Liederen vanaf nummer 75 24

Liederen vanaf nummer 82 26

Liederen vanaf nummer 88 28

Liederen vanaf nummer 92 29

Liederen vanaf nummer 94 30

Liederen vanaf nummer 98 31

Liederen vanaf nummer 102 33

Liederen vanaf nummer 109 35

Liederen vanaf nummer 126 38

Liederen vanaf nummer 137 41

Liederen vanaf nummer 150 44

Liederen vanaf nummer 153 45

Liederen vanaf nummer 157 46

Liederen vanaf nummer 161 47

Liederen vanaf nummer 174 49

Liederen vanaf nummer 181 51

Liederen vanaf nummer 189 53

Liederen vanaf nummer 197 55

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA 57

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA 58

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA 60

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA 62

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA 63

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA 64

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA 65

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA 66

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA 68

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA 69

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA 70

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA 71

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA 72

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA 74

UIT DE GEDICHTEN VAN TOEKAARAAM 76

ONDERDEEL 01 / 42

Inleiding - leven van Toekaaraama

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

Toekaaraam werd geboren in 1608 in Dehoe, een dorpje in de West-Indiase staat Mahaaraashtra. Zijn ouders behoorden tot de kaste van de shoedras, de laagste kaste. Ze waren evenwel heel welstellend en genoten aanzien in het dorp. Toekaaraam had twee broers. Hun vader stierf toen Toekaaraam amper dertien was. Korte tijd nadien stierf ook hun moeder. De last het gezin te onderhouden kwam op Toekaaraams prille schouders terecht. Het was bovendien een tijd van crisis. Het gezin leed dan ook bittere armoede. Zijn eerste vrouw Roekhamabai stierf tijdens een hongersnood. Hij hertrouwde met de veel jongere Jijabai, die weinig begrip en geduld kon opbrengen voor zijn devotie en die de hele tijd haar beklag tegen hem deed. Toekaaraam had drie zonen.

Het is een eeuwenoude traditie in India dat zoekers worden ingewijd door hun goeroe. Toekaaraam werd evenwel door niemand ingewijd. Hij droomde dat hij werd ingewijd door Hari zelf, die gekleed ging als een brahmaan (Hari: God; letterlijk: degene die doodt; Hij doodt het lijden of de onwetendheid).

Toekaaraam bezong onophoudelijk de glorie van Paandoeranga in zijn moedertaal, het Maraathie (Paandoeranga: God; letterlijk: die wit is van kleur). Zijn gedichten worden *abhangs* genoemd. Hij schreef er vijfduizend. Daarin vertelt hij over voorvallen uit zijn leven en over zichzelf, maar altijd gaan ze toch over Paandoeranga.

Zijn taal was niet de klassieke taal van de brahmaan, maar de taal van het volk. Hij zong voor de massa's en werd heel populair. Er worden vele mirakels aan hem toegeschreven. Hij werd en wordt Sant Toekaaraam genoemd. Sant betekent: sint.

In de Satsang zingen we geregeld een van zijn abhangs:
"*Als je de verlossing wil, open dan je hart voor God (Ieshvara).*
Je vindt Hem niet diep onder de grond noch hoog in de lucht.
Hij is altijd dicht bij jou.
Waarom ga je dan overal op zoek?"

We leerden deze abhang van Swami Chidananda tijdens een van diens vele bezoeken.

Autobiografie

1. Gedachten over de wereld.

2.Nederigheid, zonde en ellende.

ONDERDEEL 02 / 42

Liederen vanaf nummer 1

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

1

Laat God me niet loslaten van zijn hand; ik ben gekomen met een toegewijd geloof om zijn bescherming te zoeken. Beschouw me als uw eigen; ik draag voor u een offerceremonie op met mijn eigen ziel. Onder de wijzen zittend, heb ik geleerd hoe de gemaal van Lakshmie te kennen; er was niets wat ik het mijne kon noemen; daarom waren mijn gedachten op u gericht. Er komen hindernissen om ons weg te houden van uw eredienst; ze spiegelen ons de verlokkingen van de wereld voor. Mensen houden van wat laag is en noemen het zoet; terwijl we naar hen kijken, zien we hun clowneske aard. Mensen zijn altijd aan het sterven en zijn gestorven, ontelbaar; het is goed voor mij hen gade te slaan; daarom kom ik uw genade afsmeken; maak me geduldig en standvastig. Laat mensen me vrijelijk laken; ik zal hen niet antwoorden. Gij, O Naaraayana, zijt onze eerste vader; uw voeten zijn een verworven winst. Als ik mijn voordeel niet zoek, als ik er tevreden mee ben te betrouwen op mijn verdienste, dan ben ik een waardeloze zondaar. Toekaa zegt: de wijzen zullen met me lachen.

2

De boeren bedekken hun doden en gaan door met zaaien zonder tijd te verliezen; zo moet ook gij uw voordeel zoeken, aangezien u een vleselijk lichaam gegeven werd. Het zaad dat werd uitgestrooid door de hand ontkiemt sneller dat wat achterblijft in de zak; zo gaat het ook met het welzijn van de mens. We hebben geen gezag over de tijd; de wijzen moeten dit raadsel oplossen. Toekaa zegt: de wijze gaat te rade bij zichzelf in deze sterfelijke wereld.

3

Wisten de wijzen van weleer dit niet? Ze hielden de wereld op een afstand. Zij op wie de acht krachten neerdaalden, kwamen niet in contact met de dagelijkse geest. Ze aten wortels en bladeren om de lichaamssappen te voeden; ze verbleven in het woud; ze zaten stil met vaste blik; ze droegen het zegel van de stilte. Toekaa zegt: doe dit ook met mijn bewustzijn, O Oneindige; houd de mensen ver van mij.

4

Hij die de affectie van het toegewijde hart kent, hij is Gods lieveling. Ik begeer voor mezelf geen andere, al is hij wijs of geleerd. Wie zijn geest richt op Gods naam en vorm, zijn dienaar ben ik. Toekaa zegt: hij kent in hun zuiverheid de negen vormen van de eredienst.

5

O God, ik word verteerd door de koorts van de wereld, in dienst van mijn gezin. Daardoor vergat ik de dienst van uw voeten; kom snel bij me, O Moeder Paandoeranga; ik word terneergedrukt door de last van vele levens, ik ken het geheim van de ontsnapping niet. Aan alle zijden word ik belaagd door dieven, niemand hoort mijn kreet om mededogen. Ik word hard gekweld, ben hard aan hulp toe. Ik ben lang heel moe geweest. Toekaa zegt: kom nu snel tot mij, O Heer van de hulpelozen, dit is uw glorierijke naam in de wereld.

6

Dit is niet mijn eigen land of gewaad; toevallig heb ik hier rondgedoold. Wat kan ik opeisen als het mijne? Waar vond ik een rustplaats? Al zeg ik dat mijn handen en mijn voeten van mij zijn, hoezeer ben ik ervan verstoken! Ik ben een vriendenloze vreemdeling blind en lam. O Heer, kijk me aan en verlos me. Ik heb broer noch kind, ik vertrouw me toe aan de wijzen. Ik beef terwijl ik het pad vóór me volg, waarlangs velen gingen en niemand terugkeerde. Ik kan niet zien wat er gebeurt al horen mijn oren een geluid. Ik zit op de tweesprong en houd u vast in mijn gedachten. Ik schreeuw om genade zoals iemand die verdwaalde. Mijn buik is nooit gevuld; mijn voeten kennen nooit rust. Ik ben het ronddolen door de acht miljoen dorpen moe. Ik klamp me vast aan deze onbewoonde plaats; waar kan ik op betrouwen? Wie brengt me een onverwachte aalmoes? Vaak hoorde ik de lof hiervan zingen met zoveel kracht dat ik nu roep, O lofwaardige Heer, wees mijn vriend! Ik ben zeer hongerig, maar gij geeft mild. Elke verdienste die ik had, verzaak ik. Rijkdom, zoon, moeder, al deze banden wierp ik af. O God, ik verzaakte begeerte, want zo was het gelast dat ik zou doen. Toekaa zegt: gij zijt nu mijn almachtige beschermer.

7

Zoals een acteur een rol speelt, zoals een reiger een contemplatieve houding aanneemt om een vis te vangen, zo draagt een schijnheilige een bloemenkrans en een merkteken op zijn voorhoofd, maar hij houdt zijn slinksheid verborgen voor de wereld, zoals een visser aas aan de vissen geeft, maar hen onwetend houdt over zijn innerlijke slinksheid; zoals een slager met zorg zijn dieren beschermt, maar een mes bij de hand houdt om hen te kelen. Toekaa zegt: zoals ik in de wereld een eenvoudig man ben, zo zijt gij genadevol, O Paandoeranga.

8

Ik verzaakte de wereld, mijn hoofd ertegen besprenkelend; nu laat ik geen zorgen me meer raken. Waarom zou ik mijn handen vuilmaken om ze opnieuw te wassen? Hindernissen liggen op de weg die we gaan. God heeft alles verordend en alles zijn juiste plaats gegeven. Toekaa zegt: wanneer we vergeten aan onszelf te denken, spreken we niet langer over mijn en dijn.

9

Ik kan niet langer horen spreken over beheersing; mijn geest is moe. Ik verdraag niemands gezelschap meer; ik vind het prettig alleen te zitten. Ik ben het zinnelijke leven moe. Toekaa zegt: de strikken van begeerte en illusie, die ons weghouden van God, vergroten onze pijn.

10

Het is nutteloos het geheim te openbaren aan de wereld; we moeten de mensen overlaten aan hun eigen omzwervingen. IJdel beweren ze achter ons aan te lopen; ze keren leeg en ontgoocheld terug. Al onderrichten wij hen, ze leren niet en nemen het niet ter harte. Toekaa zegt: zonder echte ervaring blijven ze ellendig.

11

Loof me niet, O gij wijzen; uw woorden zullen me trots maken. Die last van trots zal me weghouden van uw voeten en zal me niet toelaten de zee van zintuiglijkheid over te steken. Toekaa zegt: een opgeblazen stemming zal me opjagen en ik zal worden gescheiden van de voeten van Vitthobaa.

12

We moeten nooit luisteren naar iets dat ons zorgen zal baren en ons zal weghouden van uw voeten. Ik beef als ik de vernietiging zo dicht bij de mensen zie; ik maak hen beschaamd, maar ze willen niet luisteren. Wat kan ik doen, O God? Ik heb niet de kracht hen te slaan en hen voor me uit te drijven op het pad. Toekaa zegt: O Paandoeranga, zet niet zulke dwazen vóór mijn ogen.

ONDERDEEL 03 / 42

Liederen vanaf nummer 13

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

13

Ik ben een kreupele, O God, in handen en voeten; ik zit op een berg van eigenwijsheid, die als ik hem naspoor geen hekken, heggen, boomstronken of holen te zien geeft. Ik heb niemand om op te leunen, vader noch moeder. O edelmoedige mensen, schenkt me een gift, ik ga naar Paandharpoera; breng me daarheen, O vriend van de zwakken! Ik strompelde op mijn krukken van deur tot deur tot ik totaal was uitgeput; ik vind niemand om me te redden of te verlossen van de pijn van het sterfelijke leven. Laat Hari me die kracht openbaren die door de wijzen hoog wordt geprezen; hij die verblijft in Paandharpoera geeft ledematen aan de kreupelen. Ter wille van mijn buik hang ik van de wereld af. Mijn geroep om moeder en vader levert me niets op; er is geen tekort aan afkeer voor mij. Sommige zeggen: "Weg van hier!" Ze voelen geen mededogen; de honden vallen me aan. Vele heftige begeerten bezitten me. Ik weet niet wat ik in het verleden fout heb gedaan; ik weet niets over mijn verdiensten of tekortkomingen, ik herinner me er niets van. Ik verloor mijn zinnen, zoals een mot die fladdert rond een lamp. Geeft me in een mate de gave van het leven, O wijzen die heilig en diep in ervaringen zijn. Ik reisde ver, ik leed een verscheurende pijn; dit was het doel dat me hier bracht. Moeilijk kunt ge worden gevonden, maar ik ontmoette u; ik groette uw voeten. Toekaa zegt: Ik vouw mijn handen en maak mijn buiging voor de wijzen.

14

Ik heb geen geloof in mezelf; ik breng een lied voort om de wereld mooier te maken; maar maak gij, O redder van zondaars, mijn woorden waar! Ik noem mezelf uw dienaar, maar in mijn geest leven passie en wereldse hoop. Toekaa zegt: Ik neem de uiterlijke schijn aan, maar vanbinnen heb ik niets dat erop lijkt.

15

Ik ben troosteloos en schuldig, leeg van goede daden, traag van begrip; ik stuurde u nooit een woord van mij, O oceaan van mededogen, mijn vader en moeder. Nooit bezong ik u of luisterde naar uw lof. Uit schaamte keerde ik me af van mijn eigen ware welzijn. Wanneer de wijzen samen zijn, verheug ik me niet in uw verhaal. Ik heb vaak anderen belasterd. Ik heb nooit goede daden gesteld of bewerkstelligd. Ik viel anderen lastig zonder medelijden. Ik verwijlde in onwettige omgang; ik nam op mij de last van een gezin. Ik verwaarloosde het bezoek aan heilige plaatsen. Ik wijdde hand en voet aan het dienen van mijn lichaam. Ik bood de wijzen dienst noch gift; ik vereerde noch keek ik naar uw beeld. Ik viel in slecht gezelschap, in onjuiste en onvrome daden; ik vergat het mijn ware welzijn te zoeken; mijn gedrag zou ik willen vergeten en er niet meer over spreken. Ik vernietigde mezelf, ik was een vijand voor al mijn buren. Maar gij zijt een oceaan van mededogen; Toekaa zegt: O, draag zorg voor mij tot het einde.

16

Ik kan voedsel niet opgeven noch kan ik verblijven in het woud, daarom schreeuw ik tot u, O Naaraayana, heb mededogen! Ik heb geen autoriteit om de Vedas te bestuderen! Toekaa zegt: Het leven van de mens is kort, een moeilijk raadsel.

17

Dit opgeblazen ornament betaamt me niet, het is vals op mij. Ik ben slechts stof op uw voeten, een sandaal aan de voeten van de wijze. Ik kan uw oorspronkelijke vorm niet herkennen, ik offer u geloof zover ik u kan zien; ik kan niet zien dat de vergankelijke wereld versmelt met het onvergankelijke; in mijn geest verblijft geen onderscheid tussen spiritueel en niet spiritueel enz. Toekaa zegt: Ik ben helemaal niets, ik zal aan uw voeten vallen, O luister naar deze woorden.

18

Mijn leven ging voorbij in het zoeken van ieder plezier; ik heb geen ogenblik naar verlossing gestreefd. Ik raakte in de war door rond te dwalen door vele streken; mijn leven was versluierd in illusie. Er is niemand die mijn ware welzijn kent, niemand om me te helpen tenzij ikzelf. Zelfs de wijzen kennen de echte bron van de zaligheid niet, noch het begin en het einde ervan. Hoe kan ik vertellen over de kwellingen van de moederschoot, al verduurde ik hen? O Naaraayana, ik was me bewust van het vlees en zijn secreties toen ik probeerde aan u te denken, toen ik dicht bij de dood kwam, kende ik u niet, al waart gij dichtbij mij. Stof keert weer tot stof; de voorraad uit het verleden kleeft aan de ziel. Ik smeek u nu, geef dat ik u mag dienen. Toekaa bidt u, O Keshava, toon hem het pad door het leven.

ONDERDEEL 04 / 42

Liederen vanaf nummer 19

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

19

Al wie ik ontmoet op deze weg vraag ik: "Zal God me genadig zijn? Zal hij me weghouden van schaamte?" Ik vergat alle ander belang; met dit alleen houd ik me bezig. Toekaa zegt: Ik ben vol van angstige verbazing: wie zal me tegemoetkomen en het me zeggen?

20

O beschermer van degenen die u vereren, O gij die vriendelijk zijt voor de nederige ziel, O Vitthala, die onze enige moeder zijt, hoe komt het dat ge mij vergat? Er ontbreekt iets aan mijn lot; wat zal ik doen? Toekaa zegt: Verbrand de geschiedenis van mijn verleden, maak het volmaakt en ontmoet mij.

21

Waarom wacht ge op een heilige of voorspoedige dag? Mijn geest raakt vermoeid. Zend me spoedig, O Paandoeranga, een stukje zachtheid; laat me niet wachten. Denk niet dat ik onguur en vol vergrijpen ben; wees niet boos; waarom brengt ge ons aan het huilen, uw onwetende kinderen, uw oudere en wijze niet minder? Waarom staat ge met uw handen op uw heupen om uw kleine lievelingen te verpletteren? Toekaa zegt: Nu zal ik een knoop in mijn mantel leggen en ik zal niet vergeten bij u te blijven.

22

Waarom spreekt ge niet, O God? Waarom maakt ge me ellendig? Met een brok in mijn keel wacht ik op een antwoord; het schijnt dat ge niet langer om me geeft. Vandaag hebt ge u in een mantel gehuld om de verontreiniging van mijn aanwezigheid te vermijden. Ik schaam me mezelf van God te noemen. Toekaa zegt: Ge vraagt niet naar mij, al kost het u niets.

23

Waarom hebt ge geen medelijden met mij, al zit ge in mijn hart? O Naaraayana, wreed en genadeloos, ik schreeuwde u toe en werd niet gehoord, tot mijn stem het begaf. Waarom vind mijn geest geen rust? De beroering van de zinnen stopt nooit. Toekaa zegt: O, waarom zijt ge boos? Wij weten niet, O Paandoeranga, of onze schuld werd ingelost of niet.

wordt voortgezet

ONDERDEEL 05 / 42

Liederen vanaf nummer 24

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

24

Vroeger placht ik te staren naar alles wat voor en achter me lag; toen zag ik niets meer, een waas bedekte mijn ogen. Ze waren in steeds diepere duisternis gehuld; ik beefde, O God, waar was de vrucht van mijn leven? O, geef dat ik weer zie. O Paandoeranga, mijn vader en moeder! Ik zocht bij u bescherming, proberend mijn zonde af te wentelen. Zalf mijn ogen en effen mijn pad. Ik zal het pad van de wijzen volgen, het pad dat niet langer tot dit leven leidt. Mijn geest is aangetast, ik kan me geen goede gedachte herinneren. Ik betrouwde op de mensen, maar ik verloor die steun; ik kan me niet wenden tot deze of tot die plaats, volslagen duisternis daalde over mij neer. Mijn gezellen hebben zich allen van mij afgekeerd; niemand steunt me nog. Zolang de mens actief is, noemen anderen hem hun vriend; groot en klein eren hem om hun comfort veilig te stellen. Maar wanneer de zinnen uitvielen, zeggen ze: "Dit werd een oude dwarskop. Hoezeer is hij veranderd, al is zijn persoon dezelfde gebleven." Ik zit verstrikt in dit wereldse leven; hoe blind ben ik geworden! Altijd verwijlend op 'ik' en 'mijn' en de banden van denkbeeldige begeerten versterkend zie ik mijn echte belang niet; ik heb mezelf gedood. De dood achtervolgt me, mijn goede en slechte eigenschappen drijven me voort. Toekaa zegt: Nu heb ik dat pad verlaten; ik werd een ander mens; ik kijk naar uw verblijfplaats met overvloedig veel hoop, O grote genezer, die verblijft in Paandhari.

25

Toen ik op mijn gemak was, nam ik een touw en legde het zelf rond mijn nek, wat moet ik nu doen? Ik ben stevig vastgebonden, ik kan niet vooruit of achteruit. Ik putte al mijn middelen uit; ik raakte in de schulden; ik liet mijn veld ongewied achter, ik liet mijn vrouw en kinderen honger lijden. Ik plunderde de huizen van vele mensen; ik kon mezelf niet redden, wat ik ook deed. Toekaa zegt: Wij moeten de begeerte opgeven; we moeten ze geheel en al afwerpen.

26

O God, wees me genadig en toon mij de waarheid; hoe mededogend zijt gij! Dat is uw glorierijke naam op deze wereld. Met één enkele blik verjaagt gij de kracht van de Tijd. Toekaa zegt: O God, bescherm mij!

27

Zoals de Ganges altijd iemands dorst lest, zo vervult gij, O oceaan van mededogen, mijn begeerten. Gij zijt de belangrijkste onder de edelmoedigen; ik vraag maar weinig. Toekaa zegt: Waak over mij, wees mij met een genadige blik tot hulp.

28

Ik leef in de wereld voor zover dat nodig is, maar laat mijn geloof aan uw voeten verblijven. O edelmoedige meester, wat kan ik doen? Ge hebt me stevig vastgebonden; ik strompel verder met de last die op mij is geladen. Het lichaam doet zijn aangewezen plicht; O mijn geest, laat het geheim niet verloren gaan. De krachten van de wereld trekken me van plaats naar plaats, maar laat me nooit lui zijn in meditatie. Laat de zinnen hun eigen deel doen; geef hun diepe passie een rustplaats aan uw voeten. Toekaa zegt: Ik bid u, lever me niet uit aan de vernietiging.

29

Ik kan niet zingen of spreken, maar ik bracht lichaam, spraak en geest om uw bescherming te zoeken. O aanvaard mij, verwerp me niet, O Hari! O redder van wie met zonden is beladen, maak uw naam waar; ik noem mezelf uw dienaar; als ge mij verlaat, wie wordt dan te schande gemaakt? Toekaa's broer zegt: Ik heb uw voeten omhelsd; wie anders hebben we nu dan gij?

30

Ik droomde dat ik werd ingesloten door een bende, maar toen de droom eindigde leek het allemaal vals te zijn. Ik schreeuwde vruchteloos om genade; die schreeuw zelf was de bron van mijn moeilijkheid. Koning, edelman en boer, het gehele beeld was onwerkelijk, maar mijn lijden was echt, tot ik ontwaakte; mijn lichamelijke ervaringen waren er de getuigen van, want het was pijn die me mijn ogen deed openen. Toekaa zegt: De wijzen brachten me tenslotte tot mijn zinnen; anders wachtte me de opsluiting.

31

Ik zat gevangen in het net van de denkbeeldige wereld, maar deze Vitthala had medelijden met mij. Hij bevrijdde mij en zette me apart en toonde me de vorm die ik bekeek met een diepe en nieuwsgierige liefde. Ik zie anderen springen en dansen en intense interesse tonen voor de wereld; ze vinden er hun plezier in het valse te behandelen alsof het werkelijk was. Anderen zie ik ook huilen en jammeren en hun hart breken uit smart; in het huilen om hun vrienden veroorzaken ze hun eigen dood. Toekaa zegt: Ik verwonder me over mijn eigen woorden.

32

Ik verliet de wereld door mijn eigen beslissing, want ik was eraan gebonden met hart en ziel. Zodra boter en karnemelk worden gescheiden, kun je de ene niet in de ander vinden. Eén proces van karnen doet beide ontstaan, maar hun aard is verschillend. Toekaa zegt: Wanneer de parels worden gevonden worden de schelpen waarin ze zaten achtergelaten.

33

In mijn eigen leven ervoer ik zowel voorspoed als tegenspoed. Ik was getuige van beide; ik vind en vond beide onaangenaam. Ik heb in het woud geleefd, maar zelfs daar werd ik overmand door pijn. Toekaa zegt: Ik zal God met me meenemen en hem tot gids maken.

34

Het is goed dat ik werd geschapen als een *koembi* (bewoner van Koembi; een boer), anders zou ik vergaan zijn van trots; gij hebt goed gedaan, O Heer God. Toekaa sprong op zijn voeten en danste. Als ik enige kennis had gehad zou ik in gevaar zijn geweest, ik zou de dienst van heilige mensen hebben gemist, ik zou in vruchteloze onwetendheid zijn gevallen; ik zou opgeblazen zijn van trots, ik zou het pad van vernietiging hebben gevolgd. Toekaa zegt: Waar menselijke grootheid is, daar volgt de hel, de straf voor hoogmoed.

35

Wanneer een kind letters leert schrijven, gebruikt men steentjes om hem te leiden; maar als hij vertrouwd raakt met hun vormen, zijn de steentjes niet langer nodig. De valse angsten die me in het verleden kwelden waren het gevolg van mijn onwetendheid. Toekaa zegt: Ik ken nu de waarheid, ik ben niet langer bang van spookbeelden.

36

Wat de onthechting betreft, onopzettelijk verwierf ik ze in mijn geest, O Vitthala! Levenservaring bracht tegenzin voor het leven; ongewild werd ik een asceet in mijn eigen geest. Mijn lichaam was vermoeid door de last van schulden; ik was wereldmoe. Toekaa zegt: Nu hebben vermoeidheid en weerzin me verlaten; ik heb de schuld van wangedrag afgelegd.

37

Het is goed dat ik werd verlost van de opdringerige menigte, ze zijn alle naar haar moederhuis gegaan. Het kostte me smartelijke pijn zorg voor hen te dragen; nu schaam ik me om die hebzuchtige begeerten. Wanneer ze afdwaalden moest ik lijden; mijn loon ging op aan boetes. Ik bleef geen ogenblik stil, tot op heden leed ik smart. Hun trucs waren ontelbaar; ze verbraken hun boeien; ik heb de tijd noch de kracht om hun verhaal te vertellen. Toekaa liet dit vee onder de hoede van God.

38

Ik ken geen enkele truc om de zinnen van de mensen weg te nemen; ik zing uw lof, ik gedenk uw uitstekende daden! Ik kan geen kennis van kruiden laten zien en geen wonderbaarlijke handigheden. Ik heb geen gevolg van leerlingen; ik beweer niet dat ik geen bedelaar ben. Ik ben geen schoolhoofd, ik ben geen landheer. Ik zit geen formele eredienst voor, een dergelijke winkel heb ik niet geopend. Ik kan geen geheimen openbaren. Ik ben geen lezer van de Poeraanas; ik ben iemand wiens daden niet lijken op zijn woorden. Ik heb geen verstand van dialectiek; ik ben geen miserabele geleerde, ik draag geen brandende vuren, roepend: "Oedo! O anandi!" Ik verschuif de kralen van het bidsnoer niet en verzamel geen menigte rondom mij. Ik ken de geheimen van de Atharva Veda niet, de bezweringen die stoppen en misleiden en die vijanden uitschakelen. Toekaa zegt: Ik ben niet als deze mensen; ik ben geen dwaas die in de hel verblijft.

39

Iemand zegt misschien over mij dat ik een dichter ben, maar mijn spraak is niet van mij. Niet mijn eigen vernuft is aan het werk; degene die de wereld doordringt doet me spreken. Zwak als ik ben, welke kracht heb ik om te ontwapenen? Wat ik zeg is wat Govinda influistert. Het is de afspraak dat ik neerzit en naar buiten breng, maar ik ben niets, de autoriteit van de meester is alles. Toekaa zegt: Ik ben een trouwe handlanger, ik draag het zegel van mijn meesters naam.

40

Uiterlijk betoont de wereld me eer, maar innerlijk verdien ik dat niet. Daarom, O Heer van Paandhari, voel ik me ongemakkelijk; ik voel me beschaamd als ik het opbiecht. De wijzen zien alle mensen als beelden van Brahmaa; ze zien mijn fouten niet. Toekaa zegt: Ik ken mezelf heel goed; ik ben wat ik was.

41

Ik ben een man van lage komaf; waarom zou ik trots zijn? Gij zijt het die mensen in mij vereren, O Naaraayana. Welk plezier of pijn kan ik daarin vinden? Eer en schande ontspringen aan de eigenschappen van de mens. Ik ben zoals een lap stof, die mensen op hun hoofd leggen om hem te eren, omdat hij ooit een goudstuk verborg. Toekaa zegt: mensen eren mij, maar ik ben niet wat ze eren; welke reden is er om zich te verblijden in zo'n zwak schepsel?

wordt voortgezet

ONDERDEEL 06 / 42

Liederen vanaf nummer 42

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

42

Ik haal de woorden van wijzen aan; wat weet een clown als ik? Zelfs de naam van Vitthala spreek ik niet goed uit. Hoe kan ik er dan de juiste betekenis uit halen? Als een kind blijf ik erover hangen met stotterende lippen; berisp me ervoor zo ge wilt. Vergeet ge wat ik ben van geboorte? Ik kan niet stilstaan bij deze gedachte. Toekaa zegt: Het is God die me doet spreken. Hij alleen kent de geheime betekenis van wat ik zeg.

43

Herinnert de haan de maker van de dag aan zijn tijd? Waarom, O God, plaatst ge zo'n last op mijn schouders door me te vragen een heilige te zijn? Zullen meesters vasten als de dienaren weigeren te koken? Toekaa zegt: De oneindige weet hoe hij de dingen moet laten gebeuren.

44

Ik behoor tot geen enkel dorp, ik blijf alleen in mijn eigen plaats. Ik heb geen vaste ronde om rond te dwalen en al mijn woorden gaan onopgemerkt. Ik beschouw niets als van mij of van een ander; waarlijk ik behoor niemand toe; ik moet leven noch sterven; ik blijf voortdurend wat ik ben. Toekaa zegt: Ik heb naam noch vorm; ik sta buiten daden goed of slecht.

45

Ik spreek al ben ik stil; ik ben dood en toch levend; ik ben in de wereld en toch erbuiten. Ik heb alles verzaakt en heb toch mijn deel van het plezier; ik ben alleen toch niet alleen; ik heb alle banden doorgesneden. Toekaa zegt: Ik ben niet wat ik schijn, als ge vraagt wat ik ben, vraag het aan Paandoeranga.

46

De spraak is niet plaatselijk, ze kiest er niet voor in één richting te gaan en niet in een andere. Zo reizen ook mijn accenten door het hele heelal. De pijl die eens in de koker zat moet gaan als hij wordt afgeschoten. Toekaa zegt: Wat doet Toekaa hier? Hij draagt slechts het zegel van zijn Heer.

47

We kunnen naar de wereld kijken als goddelijk, maar ik keur deze instelling van de mensen af; ik voel een mededogen dat hen wil helpen, want ze zullen in de handen van de dood vallen. Ik koester geen vriendschap of vijandschap jegens vreemdelingen. Ik zeg dit bij wijze van openingszin, zegt Toekaa, om de kern van de zaak bloot te leggen.

48

Ik ben gekomen om paden te effenen, om waarheid van valsheid te onderscheiden. Wanneer ik mijn stem gebruik is Vitthala mijn getuige; er is dan ook geen twijfel in mijn geest, door de kracht van mijn Heer alleen. Toekaa zegt: In de toekomst zal ik geen ijdele woorden spreken.

wordt voortgezet

ONDERDEEL 07 / 42

Liederen vanaf nummer 49

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Toekaaraama
Toekaaraama werd geboren in 1608 in Dehu, een dorpje in de Maharaashtra op de oevers van de Indriyani. Hij behoorde tot de laagste kaste. Dit betekent niet dat zijn familie arm was. Het waren landeigenaren, die leefden van de opbrengst van hun landerijen. Zijn vader verwierf zelfs de titel van *mahajan*. Een *mahajan* is iemand die belast is met het innen van de belastingen van handelaren. Toekaaraama erfde deze titel van zijn vader. Zijn ouders stierven jong, zodat de gezinslast al heel vroeg op zijn schouders kwam te liggen. Voor hij eenentwintig werd, had hij al zes kinderen. In 1629 brak er een verschrikkelijke hongersnood uit. Zijn vrouw stierf en ook enkele van zijn kinderen. Hij kon zijn tweede vrouw en zijn kinderen niet langer onderhouden. Hij verloor zijn zaak en zijn titel van *mahajan*.

Hij zocht een toevlucht in de religie en ontwikkelde een grote devotie voor Vithobaa of Vitthala, een verschijningsvorm van Krishna. Vitthala betekent: staande (*sthala*) op een baksteen (*vid*). In die vorm verscheen hij aan Poendarieka, een toegewijde. Op zekere dag was Poendarieka aan het koken voor zijn bejaarde ouders, toen Krishna hem verscheen. Hij schoof een baksteen naar voren waarop een hete pan had gestaan. Hij vroeg Krishna even te gaan zitten, want hij kon zijn dienstbetoon aan zijn ouders nu niet onderbreken. Krishna ging staan wachten op de baksteen met de handen in de zij. Dit gebeurde in Pandharpoera, in de Mahaaraashtra, waar Vit-thala's belangrijkste tempel staat.

Toekaaraama begon *abhangas* of devotionele liederen te schrijven in het Maraathi, zijn moedertaal. Men zegt dat hij in een droom werd ingewijd door de grote wijze Naamadeva en Vitthala zelf. Hij haalde zich de woede van enkele brahmanen op de hals, die geloofden dat spiritualiteit hun alleenrecht was. Ze verplichtten hem zijn manuscript in de rivier te gooien. Ze daagden hem uit zeggend dat zijn manuscript wel weer boven water zou komen als hij een echte toegewijde was. Toekaaraama begon een vasten tot de dood, terwijl hij de naam van Vitthala herhaalde. Op de dertiende dag van zijn vasten werd zijn manuscript teruggevonden. Sommige van zijn belagers werden zijn discipelen.

In 1649, op zijn achtenveertigste, verdween hij. Niemand zag hem ooit terug. Er zijn nog meer dan vierduizend zeshonderd gedichten van hem bekend.

N.

49

Het geloof bewaren is het doel van mijn inspanningen. Ik verkondig de rechtgeaarde voorschriften van de Vedas; ik doe zoals de wijzen voor mij. Tenzij een standvastige geest u bezit, is het een kwaad als ge uw wereldse plichten verzaakt. Toekaa zegt: Zo iemand is een ellendeling; de eredienst van Hari verandert in hem in schuld.

50

Ik Toekaa ben kleiner dan een atoom, toch wijds als de hemel. Ik gaf het lichaam op, want de wereld is een foute manifestatie. Ik heb de drie fasen van kennis opgegeven; ik heb een lamp aangestoken in de kruik van mijn lichaam. Toekaa zegt: Genoeg van mij is overgebleven om de mensheid te dienen.

51

Ik raadpleeg mijn eigen ziel; waarom belang hechten aan het inzicht van de mensen? Ze kennen hun eigen belang; als men geweld tegen hen gebruikt voelen ze zich gegriefd. Of ze nu luisteren naar mijn prediking of niet, ik ga naar huis en slaap vast. Welke invloed heb ik? Ik kan de weg wijzen als ik hem gezien heb. Toekaa zegt: Ik zal de genade van God aanwijzen; hij die het wenst kan de vrucht ervan genieten.

52

Ik verkondig deze rijkdommen ten bate van de mensheid; ik schep geen vreugde in enige andere taak. Ik ben vervuld van mededogen met de wereld, want ik kan het niet verdragen hem te zien ondergaan. Toekaa zegt: Ik zal hun lijden zien, wat ze zullen begrijpen als de tijd komt om het te verduren.

53

Al pleegt een mens geweld, als hij de naam herhaalt ben ik zijn dienaar, lichaam, spraak en geest. Al heeft een mens geen geloof, als hij Hari's eigenschappen bezingt, ook al beledigt hij hem met zijn daden, als hij de naam van Hari herhaalt, ben ik de zijne. Welke zijn afkomst ook moge zijn, zuiver of laag, als hij zichzelf van Hari noemt, zegt Toekaa, gezegend is hij.

54

Ik heb getoond als met een lamp wat achter, in het midden en vooraan ligt; maar ge moet nu zelf een inspanning doen. In mijn functie van dienaar heb ik u de schat van mijn meester getoond, waarin er niets is dat niet volmaakt is. Met de juiste middelen heb ik alle hunkerende begeerten gestild; door Gods autoriteit heeft zo'n autoriteit in mij postgevat. Toekaa zegt: Ik zit hier en stuur mijn boodschappen rond over de hoofden van u allen.

55

Ik legde een voorraad aan en opende een mooie winkel; wat ge ook wilt, wanneer ge het ook wilt, het ligt bij de hand. Ik heb eerlijk de goederen verdeeld in goed, slecht en onverschillig. Toekaa zit in zijn winkel en stalt waren uit volgens de geboden prijs.

56

Dit is onze verrukking, de wereld tonen wat juist is, degenen beschaamd maken die afgedwaald zijn van het pad. Hoe kan een mens worden benadeeld door zijn boodschap te brengen? Welk kwaad kan de woede van de wereld me doen? Wat kunnen de inspanningen van de onwetendheid bewerkstelligen, zo scherp zijn de pijlen van Krishna's naam? Toekaa zegt: Dit is een winkel waar echte waren worden verkocht; geen namaakgoederen zullen hier over de toonbank gaan.

57

De ogen gaan schitteren door de zalving van Krishna's naam, zodat men de verscheidene volksgroepen onderscheidt. Ik bemoeide mij met hen door te dienen als een maat voor het doorgeven van wijsheid; en ik hield van de taak, omdat ik de maat vulde met Naaraayana. Degenen die trouw werken in het huishouden

van de gelukkigen worden gelukkig door de daad van dienen. Toekaa zegt: Wie zijn brood verdient op een eerlijke manier vindt zijn eigen plaats in de omgeving die hem rechtens toekomt.

58

Ik buig voor allen neer en bid u, liggend met mijn hoofd aan uw voeten: ho! Mensen allen, sprekers en toehoorders, onderzoekt dit goed en knoopt het in uw oren. Ik maakte een rijke winkel toegankelijk, mijn meesters eigendom. Ik ben slechts degene die hem draagt. Toekaa zegt: Zijn waarde is gekend in de vier windstreken; hij doorstond de test en werd echt bevonden.

59

Dag en nacht zal ik mijn tijd gebruiken om Govinda te loven. Al mijn begeerten zijn in God; ik heb mijn lichaam aan hem geofferd; er is geen ogenblijk dat ik mijn zinnen niet op hem richt. Toekaa zegt: Ik zing zijn lof; ik moedig de mensen aan.

60

Ik heb mijn mouwen opgerold en heb geworsteld met tijd en dood; ik heb een voetpad gemaakt over de rivier van de wereld. Komt, groot en klein, mannen en vrouwen, mensen van lage stand, onthoudt dat niemand een beklemmende angst hoeft te voelen. Druk en ijdel, devoot en streng komen samen; trommen worden geroffeld om de verlosten en degenen die verlossing zoeken uit te nodigen. Hij heeft me in deze wereld gestuurd met een zegel van algemene autoriteit. Toekaa zegt: Ik draag zijn naam met mij mee.

wordt voortgezet

ONDERDEEL 08 / 42

Liederen vanaf nummer 61

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

61

Ik heb steeds gesproken om u te bevoordelen, vergeef me als ik arm in spraak ben. Wees niet boos op iemand die u het pad toont, een doler gaat ten onder, zijn ziel sterft. Niembladeren worden verpulverd om te worden aangebracht op de huid tegen een inwendige kwaal; ge brengt het vanbuiten aan en het dringt naar binnen door. Toekaa zegt: De toeschouwer ziet het voordeel ervan in; de blinde valt in een put.

62

Ik ben slechts een blinde man op het pad naar het onbelichaamde Zelf; ik heb het leven van vele impulsen verzaakt voor het leven dat in hem tot rust kwam; in hem zie ik de wereld niet meer; "ik" en "mijn" gingen verloren op de plaats zelf waar ze ontstonden. Al het zichtbare is tot onzichtbaarheid gegroeid. Ik veegde de plaats van de wereld schoon en viel in een zoete slaap. Op de top van de drievoudige berg (Kailaasa) wordt een gift gegeven; ik wierp het voedsel en de bedelzak weg en daden goed en slecht en begeerten. Ik ontsnapte aan het tumult van de wereld, de gehechtheid van de drie eigenschappen; ik ben er stellig van verzekerd dat ik niet langer zal moeten bedelen. Mijn zeventiende eigenschap (Poeroesha; het Zelf) is omgekeerd, ze had al mijn begeerten vervuld, met opgeheven gezicht sprak ik de woorden: "Ik ben Hem." Door diepe, op Hem gerichte affectie heb ik de onbelichaamde bron aangeboord; Hij gaf me Absolute Waarheid en Kennis van het Absolute Zelf. Hij heeft mijn naam opgeslorpt in zijn eigen vorm, hij heeft alle onderscheid tussen ons opzijgezet. Deze woorden zijn bevredigend en boordevol opluchting. Hij maakte ze geldig voor toekomstige mensen; in hun zog volgt een lijn die mystieke hoogten heeft bereikt; ze gingen voorbij de hemel. Dit is het enige geheim, in hem te geloven, de ik-notie is een beklemming; het brengt ons geen lijden dat wij onze thuis bereiken. Verbreek daarom de banden van de wereld, omhels het geloof in de Ultieme. Toekaa zegt: Dit is de bron die de wijzen altijd hebben aanbevolen.

63

Een winkelier mag verscheidene waren uitstallen, maar iedereen kiest volgens zijn eigen begeerten. Iedereen doet uiteindelijk de juiste aankoop, al houden mensen ervan vele dingen te zien om hun nieuwsgierigheid te bevredigen. Een krijger begrijpt de bewegingen van de vijand; anderen zien hen als iets om over te spreken. Toekaa zegt: Mijn spraak gaat over eigen thema's; wereldse wijsheid heb ik geofferd aan de smetteloze Ene.

64

Dat de Almachtige verblijft in ieder wezen, dat is de eerste wet die ik goed ken. Ik heb pijlen afgeschoten; wie door een ervan werd geraakt kent hun kracht. Eerst moeten wij onze onderrichtingen smetteloos maken en dan kunnen wij ze doorgeven. Toekaa zegt: Als ge het pad mist en ronddwaalt in de jungle, zult ge doorns vinden.

65

Ik ben geen koppige prediker, die vervuld is van zijn eigen opvattingen; ik onderricht onder de autoriteit van de waarheid. Ge moet mijn doctrine testen door ervaring; rijpe wijsheid zal aantonen of ze juist is of vals.

Deze meningsuiting behoort niet tot één plaats; ge zult zien dat ze het hele heelal vult. Toekaa bidt de wijzen zichzelf niet te pijnigen met tegenstrijdige opvattingen.

wordt voortgezet

ONDERDEEL 09 / 42

Liederen vanaf nummer 66

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

66

Ik spreek woorden vermengd met Naaraayana, in zijn eigen aanwezigheid. Ik ga niet rond op de tast, ik ga voorwaarts en zaai geloof. De schat die ik heb, behoort toe aan die edelmoedige meester; waar moet "ik" hier worden gevonden? Toekaa slaakte een plotse kreet.

67

Ik heb de mensen een pad getoond volgens de autoriteit die ik ontving. Aan iedereen werd een pad getoond volgens hun capaciteit; ze zullen het leren kennen terwijl ze het volgen. Ge moet de boot niet verbranden als ge de oever bereikt; velen zullen hem na u nog nodig hebben. Toekaa zegt: Als de dokter ziek is, kan hij de mensen niet genezen.

68

Dit is niet mijn eigen spraak, ze komt van Vitthala. Stop met alle angstige treurnis en klamp u vast aan wat u voordeel zal brengen. "Ik" is een valse gids. Ik gaf het op ondanks het protest van mensen. Toekaa zegt: Iedereen zal herkennen wat best voor hem is, ik ben slechts een maatbeker om het te meten.

69

Wij die verblijven in Vaikoentha zijn gekomen met dit doel, om door ons geloof de woorden van de rishis te bewijzen. Wij zullen het pad van de wijzen schoonvegen, want onkruid heeft de wereld verstikt. Wij zullen de resten van de maaltijden van de wijzen eten. De oude vormen verloren hun betekenis, want ijdele welsprekendheid heeft hen bedorven. De geest van de mensen hunkert naar plezier; de weg naar de verlossing is verdwenen; wij zullen een trom roffelen in de naam van devotie. We zullen de tijd en de dood afschrikken. Toekaa zegt: Hef een vreugdekreet van aanmoediging aan.

70

De maatbeker zegt: "Ik meet het", toch vult de meester hem en legt hem leeg weer weg. O God, geef trots niet de kracht om in mij de kop op te steken! Dit zegel is geldig in heel het land, wie zou zonder dat een ellendeling als ik willen ontvangen? Toekaa zegt: Majesteit behoort toe aan degene die de touwtjes in handen heeft.

71

Door welke kracht werd mijn naam bekend gemaakt? Aan de wind werd gevraagd hem uit te dragen; zo machtig is mijn vader; welke kracht was het die kracht gaf aan de woorden van mijn spraak? Toekaa zegt: Vertrouwen in hem heeft alle vrees in mij weggenomen.

72

O Heer van de wereld, toon me uw vriendelijkheid, geef mij een leerling die mijn regels voort zal zetten; roep zo iemand, die een onderlegd expert is in de kennis van Brahman en wiens banier bekend is in de drie werelden. Toekaa roept luid aan de deur van Vitthobaa.

73

Geef me, O Heer, een leerling beslagen in de kennis van Brahman, die een glorierijk beeld is van geloof en liefdevolle devotie. Laat in zijn geest die bekwaamheid stevig zijn ingeplant, zodat overwinning over passie post in hem heeft gevat. Als ik zo iemand vind in vlees en bloed zal ik rond hem de bladeren van de niemboom wuiven om hem te behoeden voor kwaad.

74

Ik kan niet zingen; er is geen muziek in mijn stem; ik werp mijn last op u, O Paandoeranga. Ik weet niets over melodie, tijdmaat, accent of metrum; ik leg mijn geest aan uw voeten, O Paandoeranga. Toekaa zegt: ik geef niets om de wereld; ik geef alleen om u, O Naaraayana.

wordt voortgezet

ONDERDEEL 10 / 42

Liederen vanaf nummer 75

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

75

Ik ben een man van lage komaf, zwak van brein, miserabel van uitzicht; ook mijn andere fouten kent hij; toch heeft Vitthala mij aanvaard, omdat hij mijn doel kent. Wat ik ook doe, ik zoek mijn eigen ware belang; dit heeft ervaring me geleerd. Oneindige zaligheid en vreugde werden aan mijn ziel verleend; hij die vreugde is in de hoogste zin heeft mijn last overgenomen. Toekaa zegt: Hij is trots op zijn naam, hij toont dan ook zijn kracht om zijn smekeling te redden.

76

Waarom zou ik streven naar glorie of trots of wereldse eer? Toon me uw voeten, O God! Laat uw dienaar niet vervallen in ijdelheid. Roem zal een last zijn op mijn ziel en zal me verwijderen van uw voeten. Wat weten mensen over het geloof van het hart? Ze eren in elkaar de uiterlijke schijn. Toekaa zegt: Ik vind tegenstand zoet; hij leidt me naar uw voeten.

77

Ik was uitgeput door mijn begeerten, O moeder; ze zetten me meedogenloos onder druk; ik zocht een toevlucht in u en alles was goed. Ik benaderde u, nu smeek ik u opnieuw. Toekaa zegt: Onder uw invloed, O Kaanhobaa, is de onderdrukking gestopt.

78

Als ik van u wegblijf, al is het maar een ogenblik, keer ik huilend bij u terug. Ik houd ervan bij u te zijn; wij zijn nieuwe vrienden; wij zijn één van aard. De groten en de machtigen roepen me weg van u; ik wil niemand van hen. Toekaa zegt: Gij houdt intens van de getrouwen, O, omhels me hartelijk!

79

De essentie van de Shaastras, het beeld van de Vedas, verblijft bij mij als de vriend van mijn ziel. Ik begeer dan ook niemand dan hij, ik heb alles in zijn naam alleen. Hij die zowel met eigenschappen als zonder eigenschappen is, zelfs hij komt met me spelen, zegt Toekaa.

80

De goede gids en meester heeft me begunstigd, maar niet voor enige dienst die ik hem bewees. Hij ontmoette me op de weg naar Indrayaani; weet dat hij zijn hand op mijn hoofd legde. Hij vroeg me een beetje boter om op te eten; ik begon te dromen en vergat hem. Er ontstond hoe dan ook een probleem, hij werd ongeduldig en vertrok. Raaghava Chaitanya, Keshava Chaitanya, hij vertelde me die namen om zijn leraren aan te duiden; hij zei me dat zijn eigen naam Baabaajie was en hij gaf me als mantra Raama Krishna Hari. Het was donderdag, de tiende van Magha. Vaststellend dat de dag voorspoedig was ontving hij mij in de orde, zegt Toekaa.

81

Daar hij mijn geloof kende, leerde mijn heer en meester mij de weg; hij leerde mij een heel aangenaam en eenvoudig tovermiddel, dat alle banden van de wereld doorsneed. Er zijn heiligen die nog op weg zijn,

anderen hebben de oceaan van de wereld overgestoken; aan wijzen en dwazen gelijk gaf hij vaartuigen die hen heel goed bevielen, boten, sloepen en vlotten. Toekaa zegt: Paandoeranga toonde mij een vaartuig, want hij is een zee van genade.

wordt voortgezet

ONDERDEEL 11 / 42

Liederen vanaf nummer 82

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

82

Ik heb mijn last afgelegd; ik ben vrij van angstige zorgelijkheid; de wijzen hebben me toevertrouwd aan Vitthobaa. Hij stak zijn hand uit en streelde mijn hoofd; hij bad mij mijn zorgen opzij te zetten. Zijn hand staat in zijn zijde, bekoorlijk staan zijn voeten op de baksteen; hij staat rechtop op de oever van de Bhiema. Mijn sterfelijk gezwoeg is voorbij; ik heb uw voeten omhelsd, O Keshava! Toekaa zegt: O oneindige, doe nu wat ge wilt! Welke schaamte van mij ook behoort de wijzen toe.

83

Weet dat dit mijn besluit is, ik werd onverschillig voor de wereld. Ik zal niemand anders dan gij omhelzen; ik wierp vrees, schaamte en twijfel af. O oneindige, er is een oude band tussen u en mij; een nauwe band gesmeed door de wijzen. Ik heb mijn persoonlijk zelf aan uw voeten gelegd; het bestaat niet meer; elke schaamte van mij behoort u toe. Toekaa zegt: De wijzen hebben mij tot bij u geleid. Ik laat nu uw voeten niet meer los, O Vitthala!

84

Ieder ogenblik ben ik waakzaam en observeer ik mezelf. Ik heb een rem op mezelf gezet, dat ik uw voeten niet meer loslaat. Ik denk na voor ik spreek; ik houd mezelf rein. Toekaa zegt: Ooit was ik bang; nu ben ik waakzaam.

85

Dit is de afleiding van de godin in mij; waarom herkent gij dit niet? Wie is hier aan het werk, als ik niet geef om pijn of vreugde? Ikzelf ben hier niet meer, de woorden zijn alles wat ge kunt herkennen. Ik ben veranderd in u; mijn geloof kan beslist niet verborgen blijven. Stel me nu uw eigen vragen of dingen die u onverschillig laten of die u dierbaar zijn. Met deze godin stevig in mijn geest verankerd zal ik weten wat ge bedoelt of waar ge naar vraagt. Toekaa zegt: Ge moet niet zwijgen als u zo een seizoen van winst wordt aangeboden; waar zult ge nog zo een gelegenheid krijgen?

86

Mochten kwade geesten u grijpen, ze zullen mettertijd verdwijnen; wanneer deze god in u is binnengegaan zal hij nooit meer vertrekken. Kom nu spoedig met mij overeen dat ik nooit nog een andere last hoef te dragen. Neem mij op en plaats mij op de oever van de Chandrabhaaga; er is nu niets meer overgebleven van mijn eigen ziel in mij. Toekaa zegt: Ik heb de boodschap begrepen, mijn stem stierf weg.

87

Vitthobaa alleen is edelmoedig voor de blinden en de lammen; hij schiep de wereld en weet alles. Zonder inspanning regelt hij en vernietigt hij onze voorraad aan verdiensten en tekortkomingen, wie anders dan gij kan ons redden van de pijn en de zorgen van de wereld? Uw koninkrijk kome, O genadige Heer! Met gemak kent gij de geest, al spreken wij niet. Poendalika rolde voor u op het kiezelstrand; gezegend is Paandhari, op de oevers van de Nira en de Bhiema. Ik zie niets anders, mijn ogen begonnen het onzichtbare te zien; de bron van de liefde daalde daar neer en bracht een stroom van onvergankelijke

kennis op gang. Bovendien wierp Oepamaanya, een klein kind, dat niet kan zien noch lopen op de manier van de wereld, zichzelf neer en riep met luide stem Hari's naam; Hari kwam dan ook bij hem met haastige schreden. Het kind Shoeka, dat blind was geboren lag in de schuur, uitgeput door de pijn van vele wedergeboortes; hij herinnerde zich u mettertijd. "Ik vrees niet langer de pijn van het verleden", sprak hij tot Gopaala.

Daarop kwam hij hem met zijn behendige kracht redden van de schaamte. Hij toont zich aan de blinde die de wereld niet ziet; hij is vrij van pijn en smart, hij verdrijft de hebzucht van rijkdom. Hij kent geen onderscheid tussen zichzelf en een ander; hij erkent broer noch vrienden. Toekaa bereikte hetzelfde stadium; wees dus tevreden, O Naaraayana!

wordt voortgezet

ONDERDEEL 12 / 42

Liederen vanaf nummer 88

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

88

Mijn geest is dof, ik kan niet leren de waarheid te kennen, maar ik mediteer in mijn hart over uw lotusvoeten. Wat weet ik over de verschillen in de Schriften? Ik breng de tijd in meditatie door. Ik weet niets, maar ik noem mezelf zijn dienaar, hij zal trots op me zijn. Ik heb het gemak achter me gelaten en de paden van de wereld verslagen; met één beweging heb ik de wereld van mij afgeschud. Hij kleefde voordien aan mij, maar ik heb hem nu afgesneden; in eenzaamheid heb ik mijn geest bewaard. Toekaa zegt: O echtgenoot van Rakhoemai, bescherm uw vereerder die u aanroept.

89

O God, ter wille van u ben ik dood, terwijl ik toch leef; hoe vrij van alle begeerten rust mijn geest! Hij vervalt nooit in vergissingen. Mijn handen en voeten bewegen niet; mijn blik werd op God gericht, ziende zie ik de vergankelijke of de onvergankelijke wereld niet! O Vitthobaa, schenk ons een gift uw naam waardig! Uw glorie werd verkondigd; uw faam verspreidde zich naar verre streken; gij alleen schenkt vreugde, verlossing en verworvenheid; wij hebben alles opgegeven en hebben tot u geroepen, daarom hebt ge ons bevrijd van smart en vrees en schaamte en aandoeningen; O God, verschijn ons nu en gun ons uw genadige gunsten. De zee van het sterfelijke leven is de bron van alle lijden; de schandelijke stem van de mensheid is zoals een in een bed verborgen schorpioen. De zintuigen zijn als pijlen die ons doorboren; ik voel een hitte als van vlammen die aan me likken. Ik heb het al verdragen; wat zal ik doen? Deze boosaardige ellendelingen zijn moeilijk te verduren. Uw naam in de drie werelden is als een boom vol met bladeren en takken, ik ben tegen de stam opgeklommen, vertrouwend op de steun van het geloof. Ik wek mannen en vrouwen op; moge uw regel zegevieren in de drie werelden! Door verdienste verwerven mensen geluk; dit zijn louter kreten van ons. Ik kan mij niet herinneren wat van mij is en wat van anderen, wat zal ik doen? Ik verloor de gedachten die als over een effen pad leiden naar geluk; ik heb mijn zorgen van verwerven en behouden op uw hoofd gelegd als een last. Strek naar uw smekeling Toekaa uw hand uit, die alle vrees verdrijft.

90

Ik heb de menigte verspreid; mijn geest is in rust; Toekaa is hierheen gekomen om de drukte te vermijden. Laat hem rusten op een bed en slapen, hijzelf en Rakhoemai samen. Ik ben hierheen gekomen met cimbalen en een vienaa om de voeten van mijn Heer te vereren. Toekaa zegt: Laat Paandoeranga nu met respect luisteren naar mijn stotterende spraak.

91

Wij moeten u zeggen wat wij willen; wij moeten aan u de geheime begeerte van ons hart vragen. O Vitthala, nederig van geest, liefdevol en genadig, onze moeder, gij zult voorzichtig zijn met onze grillen. Wij hebben aan uw voeten ons toegewijd geloof gelegd. Gij zijt alles in één voor ons. Ik zal geen enkele adem van een ander wezen me laten aanraken; ik zal geen ander huis dan het uwe bezoeken, alle kracht rust in u; ik weet dat ge me zult geven wat ik vraag; daarom houdt Toekaa er van nu af aan mee op u te smeken.

wordt voortgezet

ONDERDEEL 13 / 42

Liederen vanaf nummer 92

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

92

Ge zult nu doen wat u juist denkt te zijn; als ge wilt red mij, of dood me als ge wilt; houd me dichtbij u of ver van u; breng me terug in de wereld of niet. Ik heb u gezocht, geheel en al onwetend. Ik weet niets over geloof of devotie. Ik ben verstoken van alle begrip, behoeftig en erger dan behoeftig. Ik kan mijn geest niet tot rust brengen, ik kan mijn eigenzinnige zinnen niet beheersen; ik heb alles geprobeerd; vrede en de rest zijn ver van mij. Ik offerde u volmaakt geloof, ik heb mijn leven aan uw voeten gelegd; O God, ik betrouw op u, ik grijp stevig uw mantel vast. Toekaa zegt: het is aan u om af te rekenen met mijn inspanningen.

93

Ik zal nu volmaakt geluk bereiken. Ik laat elke vreemde streek links liggen, ik zie niets dan mijn moeders huis. Vitthala en Rakhoemai zijn me nabij, ze zijn mijn zuster, broer, vader en moeder; hij is het hoofd van mijn gehele familie. Niemand is een vreemdeling. Ik heb mijn autoriteit over de hele wereld verspreid. Ik heb onderwerping aan anderen afgeworpen; alles is nu van mij; ik heb schaamte en angstige zorgen weggestuurd. Ik geef toe aan mijn wensen om in mijn moeders huis te blijven waar ik het naar mijn zin heb; ik doe wat hij me vraagt; ik ben niet bang vergissingen te begaan. Ik verdroeg het lang bij mijn schoonmoeder in te wonen; ik werd gekweld door vele begeerten; nu vergeet ik wereldse belangen. Mijn vader en moeder strelen mij met diepe affectie; ze antwoorden me vriendelijk en vragen mij hen mijn kinderlijke begeerten toe te vertrouwen. Toekaa zal voortaan vrijuit spreken op zijn stamelende manier.
wordt voortgezet

ONDERDEEL 14 / 42

Liederen vanaf nummer 94

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

94

Heel zoet is het voedsel dat we met hem krijgen; ik heb er dan ook de voorkeur aan gegeven het nastreven van het leven van Krishna te verkiezen boven het leven zelf. De verrukking van zijn gezelschap groeit van ogenblik tot ogenblik. Voortaan, zegt Toekaa, zal ik de mensen leren evenveel op hem gesteld te zijn als ik ben.

95

Ge hebt iedereen een deel gegeven; kijk naar mij! Samen met mijn metgezellen koesterde ik grote hoop. Waarom zijt ge stil? Geef me mijn eigen deel! Ik gaf mijn eigen voorraad op; nu wil ik niet worden uitgesloten. O oneindige, ik ben hongerig; gij die alles weet, waarom weet ge dat niet? Ik ben vermoeid door het hoeden van de koeien van eigen wil en buitensporigheid. Toekaa schreeuwt om genade. Hari werpt hem een hap toe; Toekaa neemt hem en verheugt zich en verdeelt hem onder zijn vrienden.

96

De kleine koeherders komen samen en beginnen een plan te smeden: “Komt, laten we boter gaan stelen; laten we de Heer van de maan met ons meenemen. Kameraden, er is iemand die ons de hele tijd liet wachten.” Govinda gaat voorop, de koeherders volgen; hij beweegt zich in zijn wezenlijke natuur; hij gaat over en weer door niemand herkend. Hij ziet een eenzaam huis, met negen soorten boter erin. Hij gaat zelf naar binnen, hij voorziet hen van rijen boterpotten. Hij laat hen niet spreken; hij zegt: “Weest stil; eet wanneer ik het teken geef.” Na volledige voldaanheid, dient Toekaa God.

97

Zijn metgezellen beginnen te schreeuwen: “Kaanhobaa, gij laat ons nooit van uw beste kant zien. Wij willen niet meer spelen; wij hebben ontdekt hoe ge zijt. Wij kunnen de last niet langer dragen; gij rijdt zolang na elkaar op onze schouders.” Toekaa maakt zich kwaad tegen het leven van de toegewijde, maar God laat hem zich niet terugtrekken.
wordt voortgezet

ONDERDEEL 15 / 42

Liederen vanaf nummer 98

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

98

O spraak van mij, herinner u voortaan God. Gij kwaadaardig schepsel, stop met die ruzieachtige, ijdele woorden! Ge liet het herhalen van “Vitthala! Vitthala!” achterwege, maar nu, zegt Toekaa, moet ge de Heer dienen

99

Ik blijf vallen voor vrouw en kinderen en verneder mezelf voor de zintuiglijke voorwerpen. Spoed u nu en verlos me, O Naaraayana, ik kan mijn begeerten niet beheersen! Sta tussen mij en de schaamte van de menigte, want ik zie dat die uw eredienst verdrijft. Toekaa zegt: Telkens gij ons gebonden ziet, moet ge ons beschermen.

100

Ik heb mezelf beperkt door uiterlijke schijn; maar ik heb mijn innerlijke aard niet verzaakt. Dit zegt mijn ervaring me voortdurend; de vrucht is gekend door welke geest ook. Ik heb zelfs niet gedroomd wat het is om ontwaakt te zijn; ik dwaal rond, alles vergetend. Mijn geest is nog niet losgekomen van het wereldse leven; hij is nog altijd verdiept in zijn oude bezigheden. Toekaa zegt: Zoals een toneelspeler heb ik alleen mijn uitrusting veranderd en ben ik innerlijk nog wat ik was.

101

Ik ben van de kaste van de shoedras, ik werd koopman; deze God werd van in het begin vereerd door mijn familie. Ik moet hierover niet spreken, maar aangezien ge de vraag stelt, respecteer ik wat ge zegt, O wijzen. Toen mijn vader en moeder hun tijd hadden beëindigd, werd ik op een smartelijke manier gekweld door de wereld. Een hongersnood slorpte mijn geld op en nam mijn goede naam weg; mijn vrouw stierf smekend om voedsel. Ik schaamde me en werd gefolterd door deze smart; ik zag dat ik mijn handel aan het verliezen was. De tempel van God die we hadden verviel in puin; ik besloot te doen wat in me opkwam. Ik begon te preken en te zingen op de elfde dag; maar in het begin was mijn geest niet paraat. Ik leerde dus enkele toespraken van de wijzen uit het hoofd; ik was vindingrijk en had een groot geloof in hen. Wanneer anderen eerst zongen, zong ik het refrein, mijn geest zuiverend door het geloof. Het water waarin de voeten van de wijzen waren gewassen was voor mij heilig; ik voelde geen schaamte mijn geest binnen te gaan. Ik diende anderen wanneer ik de kans zag, met uitputting van mijn eigen lichaam. Ik sloeg geen acht op vrienden die van me hielden, ik was hartgrondig ziek van de wereld. Ik gelastte mijn eigen geest getuige te zijn van het ware en het valse. Ik sloeg geen acht op de stem van de menigte. Ik hield de instructie in eer die de leraar mij in een droom had gegeven. Ik geloofde vast in Gods naam. Hierna welde er poëzie in mij op; ik omhelsde in gedachten de voeten van Vitthobaa. Er werd me een slag toegebracht: het was mij verboden te schrijven; gedurende een tijd was mijn geest dan ook bedroefd. Mijn bladzijden werden in de rivier geworpen; ik zat neer als een schuldeiser; Naaraayana troostte mij. Als ik het gehele verhaal vertelde, zou het een heel lange vertelling worden; het zou te laat worden; genoeg dus. Ge ziet nu mijn huidig doel; waar mijn toekomstige weg ligt weet God. God verwaarloost zijn vereerder nooit; ik heb geleerd dat hij genadig is. Toekaa zegt: Dit is mijn gehele kapitaal, ik spreek de verzen uit die

Paandoeranga me doet uitspreken.
wordt voortgezet

ONDERDEEL 16 / 42

Liederen vanaf nummer 102

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

102

Als men met tranen bedelt om titels, welk soort sieraad zijn die dan? Als God iets geeft uit zichzelf is het zoet; zijn aroma en zijn verrukking blijven. Bezaai uw land en ge zult koren oogsten om te verkopen, koren voor bedelaars, koren voor zaad en koren voor liefdadigheid. Toekaa zegt: Hoe kan zonder lange weerstand een diamant worden gevormd?

103

Naamadeva kwam samen met Paandoeranga tot mij in een droom. “Ik draag u een taak op, schrijf poëzie, spreek niet over ijdele zaken.” Naamadeva telde zijn eigen verzen, Vitthala hield de rekening bij; hij vertelde mij het aantal dat hij bereikte, honderdmaal tien miljoen was. “Wat nog te doen blijft moet ge afmaken, O Toekaa.”

104

Als ge me een plaats wilt geven, zal ik altijd bij u blijven en aan uw voeten zitten in de rij van de wijzen. Ik heb een plaats opgegeven die me verblijdde, veronachtzaam me nu dus niet! Geef me de laagste plaats, want mijn ambt is laagst; daarop betrouwend zal ik vrede vinden. Toekaa bezocht Naama’s voeten in een droom; deze gunst sloeg hij op in zijn hart.

105

“Waar het mij betreft heeft hij de wereld verzaakt, maar welk eigen genot heeft hij opgegeven? Voor hem komt ieder plezier naar huis gewandeld; maar ik kan niet ontsnappen aan de schande. Met wie zal ik trouwen om de dingen gaande te houden? Hoeveel gezinslast moet ik dragen? Wat zal ik de kinderen te eten geven? Ze zullen me van honger verslinden; het zou een verlossing zijn als ze stierven. Hij veegde het huis schoon en maakte het leeg; er blijft geen koe over om ons mest te geven voor de vloeren” Toekaa zegt: Miserabele en gedachteloze ellendelinge; ze laadt een last op haar eigen hoofd en beklaagt zich over het gewicht.

106

“Misschien was de bruut mijn vijand voor we werden geboren en vond hij nu zijn einde door met mij te trouwen. Hoelang moet ik deze onophoudelijke miserie verdragen? Hoe vaak moet ik bij anderen mijn voedsel bedelen? Vervloekt zij deze Vitthala! Wat heeft hij voor mij en mijn gezin gedaan?” Toekaa zegt: Dit zijn de grillen van mijn vrouw; ze lacht het ene ogenblik en huilt het volgende.

107

“Ik had een zak graan die me werd gezonden; hij liet de kinderen er niet van eten. Hij vult manden voor andere mensen. Hij is een gierige dief!” Zij werd heel woest en greep zijn hand als een wolvin. Toekaa zegt: Het is nutteloos te spreken over de voorraad verdiensten van een sloerie.

108

“Wat wilt ge eten, mijn zoon? Mijn man werd een toegewijde van de tempel. Hij draagt bloemenkransen op zijn hoofd; hij geeft er niet langer om de winkelier te zijn die hij was. Hij heeft schikkingen getroffen om zich van voedsel te voorzien. Hij interesseert zich niet meer voor ons. Hij gaat rond met cimbalen en open mond; hij zingt vóór God in de tempel. Wat moeten wij nu doen? Hij vertrok naar de jungle.” Toekaa zegt: Toon wat geduld, als ge dat al ooit hebt gehad.
wordt voortgezet

ONDERDEEL 17 / 42

Liederen vanaf nummer 109

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

109

“Goed; hij is weg; wij hebben nu alles wat wij wensen! Ik zal nu genoeg te eten hebben; brood en soep en van alles. Ellendelinge die ik ben, hoe kon ik altijd maar blijven ruzie maken met hem?” Toekaa zegt: Toen ik toonde dat ik haar woorden verachtte, begon ze me aardig te vinden.

110

“Hij kan zijn handel niet opvolgen; het brood wordt hem in de mond gestoken; hij staat op, slaat zijn cimbalen; er komt geen einde aan het lawaai. Hij is een dood man; hij heeft zijn schaamte vermalen en ingeslikt. Hij vergat zijn gezin helemaal; ze zijn verloren; zijn vrouwvolk is doodsbang; ze haten hun eigen bestaan.” Toekaa zegt: Goed, vrouw, ik zal u alleen laten; ik geef u een schriftelijke belofte.

111

“Waarom komen mensen naar ons huis? Hebben ze geen eigen zaken om zorg voor te dragen?” “Door God werd de hele wereld een deel van mij; wat kost het u een vriendelijk antwoord te geven? Ter wille van de liefde komen de mensen mij zien die niet kan worden gesust met respectvolle smeekbeden.” Toekaa zegt: Deze gemene vrouw kan geen vreugde scheppen in een juweel; ze loopt achter mensen aan als een dolle hond.

112

Mijn vrouw stierf; ze werd bevrijd; God liet haar vrij uit de wereld van illusies. O Vitthobaa, gij en ik zullen het koninkrijk genieten; wij hebben niemand anders nodig. Het is goed dat mijn jongen stierf, God liet hem vrij uit de wereld. Mijn moeder stierf terwijl ze voor me zorgde. Toekaa zegt: Ik verloor de angst.

113

Het is goed, God, dat ik failliet ging en verpletterd werd door de hongersnood; daardoor kwam ik tot inkeer en keerde ik me naar u toe, zodat de wereld weerzinwekkend voor me werd. Het is goed dat mijn vrouw me uitschold, dat ik werd onteerd en dat ik mijn goede naam, mijn bezittingen en mijn vee verloor; het is goed dat ik de opinie van de mensen niet vreesde, maar dat ik uw bescherming zocht, O God; het is goed dat ik uw tempel opbouwde en mijn vrouw en kinderen verwaarloosde. Toekaa zegt: Het is goed dat ik vastte op de elfde dag, want op die manier hield ik me wakker.

114

Hij vond de hertenhuid onder zijn arm een last; hij maakte een knisperend geluid, dus wierp hij hem weg. Luister, O luister naar mijn klacht; de schaamteloze man kent geen schaamte. Er is een schreeuw van iedereen: “Raama! Raama!”; maar niemand beoefent de religieuze plichten. Mensen vallen aan de voeten van de wijzen en toch spannen de wijzen samen om hen te onderdrukken. Toekaa zegt: Ze brachten beiden schande over zich; ze bevredigden zich door boosaardigheid; ze brachten oneer op hun eigen gewaad en richtten zich daardoor ten gronde.

115

Waarom, O God, waarom kwam deze schande op mij terecht? Ik had het eerste geheim dat hij en ik gelijk zijn niet mogen vergeten. Wat moest zijn is ook gebeurd; berouw is nu zinloos. Toekaa zegt: Ik heb nu genoeg gehad van het gezelschap van booswichten.

116

Ik heb God bereikt; ik bereikte hem; mijn voorraad verdiensten was uitstekend, want hij bracht dit teweeg; wat zal ik nu zeggen? De weg was bedekt met doorns; ik ging ze verwijderen. Al stelde ik de daad, zegt Toekaa, ze weerhield me van kwaadaardig vertoon.

117

Gij hebt goed gedaan, O Vitthobaa, dat ge me niet doorboorde met doorns, toen ge in mij een geest van vergevensgezindheid zag. Verwijten, beledigingen en onrechtvaardigheid werden me betoond met pijnlijke spot. Toekaa zegt: Ge liet me niet onderhevig zijn aan toorn.

118

Ik zal niet, ik zal niet, ik zal niet de voeten van Vitthobaa verlaten! Al word ik genadeloos dood geknepen, al hakken gewapende mannen me in honderd stukken, toch vrees ik niet. Toekaa zegt: Voor ik handelde besloot ik standvastig en waakzaam te zijn.

119

Wat zal ik eten? Waar zal ik gaan? Onder wiens bescherming zal ik in het dorp verblijven? De patil en alle mensen zijn boos op mij, niemand geeft me een aalmoes. Hij verloor al zijn zinnen, zeggen ze; ze hebben mij bij de krankzinnigen gezet. Goede mensen hebben de idee in zijn hoofd geplaatst en ruïneerden mij, hulpeloos als ik ben. Toekaa zegt: Zijn gezelschap is niet goed; laat me nu Vitthala gaan zoeken.

120

Mijn lichaam staat in brand als een brandend bos, vlucht! O Keshava, het werd aangestoken met al het haar erop; ik kan het vuur niet doven, ik verbrand als een *holi*. Mijn hart staat op barsten, waarom kijkt ge toe? Breng water en spoed u; niemand anders kan me helpen. Toekaa zegt: Gij zijt mijn moeder, wie anders zal me helpen in het laatste uur?

121

O Naaraayana, stuur me geen vrouwelijk gezelschap, zelfs geen poppen, kleien of houten. Deze vrouw heeft de herinnering aan God en zijn eredienst van mij weggenomen; mijn geest werd bekoord en ik kon het niet verdragen met haar te praten. Bij het zien van haar gezicht kwam de dood door mijn zinnen naar binnen. Schoonheid is de echte wortel van zorgen. Toekaa zegt: Als vuur een wijze werd dan zou het de kracht hebben te verbranden wie het aanraakte.

122

Ik zie andere vrouwen als Rakhoemai, want op die manier werd ik van hen verlost. Laat gaan, O moeder, stop uw inspanningen; wij dienaren van Vishnoe zijn niet wat ge denkt. Ik kan uw zondevolle neigingen niet verdragen, houd op met deze kwade spraak. Toekaa zegt: Als gij een minnaar wilt, zijn hier dan niet genoeg mannen?

123

Ik kan het niet verdragen deze beroering te moeten zien; ik ben bedroefd om het lijden van anderen. O God, het schijnt dat gij ons hebt verlaten; we hadden deze rampspoed niet mogen aanschouwen. Wat brengt een bezettingsleger naar de verblijfplaats van Hari's dienaren? Wij wensen hen niet te zien in het land dat wij bewonen. Toekaa zegt: Ik schaam me over uw dienst; O God, mijn leven werd ellendig.

124

Waarom zou ik aannemen dat het verhaal van Hari redding brengt aan de gehele mensheid? Kijk, hier is de vernietiging begonnen; O Vitthala, een bezettingsleger drukt op ons. Zonde komt nooit zonder zonde; dit wordt hier duidelijk bewezen. Toekaa zegt: Waar uw dienaren verblijven, hoe kunnen wij nu zeggen dat gij daar ook verblijft?

125

Ik ben niet bang voor mijn eigen dood nu; ik kan het niet verdragen de mensen te zien lijden. Onze heilige orde vergaat; O edelmoedige, hoe komt het dat gij het niet ziet? Onze eredienst werd afgebroken; dit is waarlijk de dood; wij kunnen geen ogenblik zonder blijven. Toekaa zegt: O edelmoedige, Ik vraag u om een plaats waar de wind van het geweld me niet raken kan.

wordt voortgezet

ONDERDEEL 18 / 42

Liederen vanaf nummer 126

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

126

Luistert naar mijn woorden, O wijzen! Ik ben een onvergelijkbare zondaar; waarom houdt ge van mij met zulke grote tederheid? Mijn hart getuigt in mij van een zekerheid dat ik niet gered ben; de mensen kijken naar me op met eer, omdat ik een spoor volg dat anderen hebben gemaakt. Ik kreeg het hard te verduren met mijn wereldse zaken, ik werd een veedrijver, een verwringer van ossenstaarten. Ook zo kon ik niet in mijn onderhoud voorzien, daarom koos ik voor de huidige weg. Het beetje geld dat ik had was spoedig op; niet dat ik het verzaakte, ik gaf het aan brahmanen en bedelaars. Ik sneed mezelf los van mijn vrouw, zonen en dochters en ik werd natuurlijk een lage, dwaze ellendeling. Ik durfde mijn gezicht niet tonen aan de wereld; ik kroop in holen of trok me terug in de jungle; aldus begon ik aan een leven in eenzaamheid. Ik werd verstoord door de verlangens van de buik; en ik dacht dat God geen genade kende. Wanneer iemand mij een maaltijd aanbood zei ik gewillig ja. Mijn voorvaders dienden deze God vóór mij, dat is de reden waarom ik hem vereer. Toekaa zegt: Komt, sommigen onder u, offert uw geloof en neemt hem in ruil ervoor.

127

Bekoorlijk is de aanblik van zijn twee voeten op de baksteen daar; O Hari, geef mijn rusteloze geest rust. Ik begeer geen andere, denkbeeldige vreugde; zend me, O God, geen streven ernaar. De rijken van Brahmaa en de rest zijn extreem ellendig; gij laat toe dat de gedachten van de mensen er naartoe worden getrokken. Toekaa zegt: Wij hebben het geheim van het geloof in hem ontdekt; werken van allerlei aard zijn rampspoedig.

128

Bekoorlijk is het visioen waar hij op de baksteen staat, met zijn handen op zijn heup. Rond zijn nek hangt een krans van *toelsi*, zijn gewaad is van zijde; ik verheug me voor eeuwig in die vorm. De hangende vis schittert in zijn oren; het juweel Kaushtoebha glinstert op zijn borst. Toekaa zegt: Hierin ligt al mijn plezier, ik aanschouw zijn heilig gelaat met vreugde.

129

Laat mijn ogen altijd gevestigd zijn op uw beeld, beminde gemaal van Rakhoemai; zoet is uw vorm, zoet is uw naam, ik geef u voor eeuwig mijn liefde. O moeder Vittho, geef me deze uitstekende gift, verblijf in mijn hart en doordring het. Toekaa zegt: Ik heb anders niets nodig, er is een volheid van vreugde in uw voeten.

130

Hij is edel en vol van genade, belichaming van Madana; in hem verbleken de stralen van de zon; hij draagt op zijn voorhoofd de muskusvlek, zijn lichaam is gezalfd met sandal, rond zijn nek hangt de krans van toelsi. Hij draagt een kroon en oorringen; bekoorlijk is zijn heilig gelaat, gemodelleerd uit geluk; zijn lendenen zijn gehuld in een gewaad van gouden zijde; zo, O vrouwen, is hij van de donkere wolk en donker gezicht. Komt allen, vergezelt hem. Toekaa zegt: Ik kan niet langer geduldig zijn.

131

Toon ons uw vorm, met uw handen op uw heupen en uw krans van toelsi, O Hari! Toon ons uw vorm, staande op de baksteen met uw twee voeten, O Hari! Toon ons terstond uw vorm met uw prachtig zijden gewaad rond uw lendenen. Zoals ge verschijnt op Garoeda's rug, zo herinneren de mensen u zich. Ik veranderde in een skelet; kom tot mij, O Heer van Paandhari. Toekaa zegt: Vervul mijn hoop; veronachtzaam mijn begeerten niet.

132

Gedragen door Garoeda, een zijden gewaad dragend, zal ik hem zien, de donker gekleurde, de lieflijke, de god van de purperen wolk, die rond zijn nek de bekoorlijke krans van toelsi draagt. De kroon op zijn hoofd schittert als tien miljoen zonnen, het zuivere juweel Kaushtoebha glinstert op zijn borst. Zijn heilig gezicht is gevormd uit geluk; links van hem staat zijn gemalin, Rakhoemadevie; Oeddhava en Akroera staan aan beide zijden van hem; Sanaka en de rest bezingen zijn glorie. Toekaa zegt: Er is niemand als hij, mijn vriend Paandoeranga.

133

Met zijn krans van toelsi rond zijn nek staat de Heer van de wereld op de baksteen; starend naar Poendalika staat de Heer van Paandhari aan de Bhiema. Vreugde en verlossing zijn zijn dienstmaagden, voorspoed en volmaaktheid hangen aan zijn deur. De heilige discus draait rond hem; de dood beeft en slaat ervoor op de vlucht. De moeder van de wereld staat links van hem. Bhimakaa zijn gemalin staat mooi nabij. Als bliksemschichten uit een wolk zo verpulvert zijn aanblik de grootste schuld. Hij is de oceaan van vreugde, de hoogste zaligheid, de verrukking van de koeherders en de meisjes. Govinda bespeelt vreugdevol zijn dwarsfluit en brengt vogels en beesten in vervoering. Aantrekkelijk is zijn gelaat, de vierarmige god, de berijder van Garoeda, die de geest verrukt. Toekaa zegt: Mijn Heer komt spoedig in ruil voor devotie.

134

Een juweel verbleekt in de schaduw van armoede, tegenstand verduistert de beste van alle dingen. Schoonheid en voorspoed worden niet gevonden buiten Paandoeranga, de edelmoedige meester, de oceaan van mededogen. Het is een verspilling als ge de ingrediënten voor een feestmaal aan iemand geeft die niet kan koken. Toekaa zegt: Als ge een juweel rond de nek van een geit hangt schijnt het een banaal ding te zijn om diezelfde reden.

135

Laat mij hem aanschouwen, die me dit leven schonk, Naaraayana, het leven van de wereld; ik zal zijn eigenschappen bezingen. Hij die aan de Bhiema staat met zijn handen op zijn heupen, wiens twee voeten lieflijk zijn om te zien, hem zal ik in mij vasthouden. Hij die de demonen doodde, die zijn vereerders behoedt, hij die zich verbergt met volmaakte bekwaamheid, aan zijn voeten leg ik mijn hoofd. Hij die de krans van wilde bloemen draagt, zich vermeiend met de koeherders; die Bali meesleurde in de put, die daar bij hem bleef, hij is mijn Heer, hij tot wie dit beeld behoort. Hij die in zichzelf elke kracht verenigt, die de krans van basilicum draagt rond zijn nek, voor hem val ik telkens weer. Hij wiens naam alle schuld vernietigt, wiens dienares Lakshmie is, hem behoort deze alles overtreffende luister, hij wordt door Toekaa vereerd met grote devotie.

136

Vitthala is ons leven, de bron van de Vedas en de Shaastras (Schriften van de openbaring); Vitthala is volmaakte verworvenheid, de rustplaats van vervoering. Vitthala is onze voorouderlijke God, schat, familie

en bevlogenheid; onze verdienste, ons hoogste doel; wij beminnen de troon van Vitthala. Vitthala is verspreid in heel ons ras. Hij vult de zeven regionen van de hel; hij doordringt de drie werelden en de zielen van de wijzen. Vitthala is de schat van ons hart, onze genadige en tedere meester, de belichaming van onze liefde; hij is het die de wereld in beweging houdt. Vitthala is onze vader, moeder, oom, broer, zuster; zonder hem zouden wij niet geven om onze familie. Toekaa zegt: We hebben nu niemand dan hem.

wordt voortgezet

ONDERDEEL 19 / 42

Liederen vanaf nummer 137

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

137

Vaikoentha verlatend staat hij overeind op de baksteen. De Heer van de wereld is gekomen; hij is gekomen om zijn vereerder Poendalika te ontmoeten! Op de andere oever van de Chandrabhaaga staat hij met zijn handen op zijn heupen. Toekaa zegt: De hemel weerklinkt met gejuich.

138

De troon waarop hij zit is bezet met juwelen; aan elke zijde staat een bezem van pauwenveren; Rakhoemai en Raadhaa staan naast hem. Alle mystieke krachten dienen hem als dienstmaagden. Toekaa doet zijn schoenen uit en staat erbij als minstreel om zijn lof te zingen.

139

Zoals een in goud gezette diamant, zoals een mijn van robijnen, zo glorierijk is Naaraayana's aanblik. Zijn gezicht is een uit vreugde gevormd juweel. Daarin schittert de luister van een miljoen manen, volle manen op de volle-maansdag. Toekaa zegt: Onze ogen kunnen zich niet afkeren. Ze worden ten volle bevredigd door zijn aanblik.

140

Rechtop staat hij op de oever van de Bhiema naar het zuiden gericht en kijkend naar ons. Boosdoeners beven en slaan op de vlucht, wanneer degenen die stoutmoedig zijn zijn naam luid roepen. Hij verdraagt het allemaal met een geduldige glimlach; uit zijn woorden komt een nectar van volmaakte vreugde. De wijzen proefden in hun ziel deze zoetheid, wanneer de verlangens van hun lichamelijk leven waren gestild. Hij heeft een stevige greep op de geest van de mensen, maar hij is edelmoedig genoeg om hen te geven wat hun hart begeert. Uitstekend is uw naam, O moeder Vitthaa, in wie alle volmaaktheden verblijven. Hij staat op de baksteen, ongekleed, zijn heupgewricht grijpend om devotie te belonen. Toon ons het pad over de oceaan van de wereld, O Vitthaa, moeder van degenen die volmaaktheid zoeken of hebben bereikt. Spoed u, betreed eerst het pad, dan zult ge oneindige zaligheid bereiken. Toekaa zegt: Alles kwam naar Paandhari; het heelal wordt onderhouden door het licht dat eruit te voorschijn komt.

141

O Vitthala, die op de oever van de Bhiema staat, ge hebt uzelf gegeven voor uw vereerders, met menige zorg en vele bezoeken aan de aarde. Gij zijt vriendelijk voor ons, maar vernietigend voor de demonen. Gij rustte te midden van de melkoceaan toen de aarde werd geplaagd door demonen; daarom zijt ge verschenen in het huis van de koeherder. Poendalika liet u verblijven in Paandhari. Toekaa zegt: Ge kunt worden gewonnen door geloof.

142

Zoals de gevoelens van een moeder die het voorspoedige nieuws hoort dat ze een zoon baarde, zo zijn ook mijn gevoelens wanneer ik de eigenschappen van Hari bezing of hoor bezingen. Het hert wordt betoverd door de klank van muziek; het vergeet zijn eigen bestaan. Toekaa zegt: De jongen van de schildpad staren naar hun moeder voor verzorging.

143

Het koken is gedaan; Rakhoemai wacht op u; het water in de pot is heet; ze vermaalde met haar voeten op de grond het poeder voor uw bad. O Paandoeranga, het feest heeft vertraging door u; de gopies brachten de pot en wachten om water te gieten voor uw gezicht en handen. Alle meisjes staan klaar om u te dienen; Oeddhava en Akroera komen u een uitnodiging geven. Een bed van welriekende bloemen is uitgespreid; met juwelen bezette lampen zijn op dienbladen gezet met khoesha-gras en betelbladeren bereid voor uw genot. Toekaa bidt u, kijk naar hier, O Heer van Paandhari; hij zegt: weest waakzaam gij allen.

144 145

O Gemaal van Lakshmie, luister naar mijn woorden! Ik bid tot u in al mijn ellende. Met gevouwen handen wacht ik terwijl uw lied wordt gezongen; kom dichtbij mij. Luister naar mijn kreet; meer vraag ik niet. Toekaa's broer zegt: O God, verhoor deze kleine smeekbede.

146

Ge zijt vermoeid door het vervullen van de wensen van uw dienaren, gij maakt het tot uw trots ons te aanvaarden. O Heer van de ellendigen, O zichtbaar beeld van vreugde, hoe goed staan deze titels u! Velen hebben u gevraagd hen te zegenen; velen hebt gij gezegend en voldaan. Toekaa zegt: O liefhebbende vader, wie kan uw speelse vriendelijkheid peilen?

147

Ik prijs uitbundig Keshava, Moekoenda, Moeraari, Raama, Krishna, machtige namen die alle schuld uitwissen. O Leven zowel als Dood van de wereld, die zowel de Dwerg als het Heelal van menigvuldige glorie zijt, O gij die goed en kwaad bevat, doder van Madhoe, gij die sterfelijke banden verbreekt, die de discus en de knots draagt, sterke held die de demonen versloeg, O krijger die de met juwelen bezette kroon draagt, O edelmoedige meester, die de wereld aan de mensen geeft, O beeld van Madana, die de geest bekoort, in wie de koeherders en de meisjes zich verheugden, O Kaanhaa, meester van dramatisch vernuft, begiftigd met elke volmaaktheid, die elke eigenschap bezit, maar die toch voorbij alle eigenschappen is, die alle dingen ziet en kent, gij die de zon en andere lichten hebt geschapen en die toch niet toelaat dat enig besef van trots u benadert, hoe kan ik deze God dienen? Hoe weinig kan ik hem offeren? Zonder geloof kan hij niet worden bevat. Toekaa doet zijn ziel geen pijn door hem te verlaten.

148

O Vitthala, gij zijt de prins van de edelmoedigen, het leven van de wereld. Gij zijt een massa van edelmoedigheid, alle volmaaktheid verblijft in u. Uw naam overtreft zoetheid, gij vervult onze diepste begeerten. Uw heilig gelaat is zeer goed; ik begon mijn gedachten op u te richten. O, uit de zoete naam van Vitthala; wij hebben hem van harte begeerd. Toekaa roept erbarmelijk tot u; kom spoedig tot bij hem gelopen.

149

O Vaasoedeva, Heer van de nederigen, lotusogige, glorierijke eeuwigheid, O gij die geluk geeft aan uw vereerders, er is niets dat zonder u is! O oneindige, meester van de wereld, meest edele vorm, beeld van Vaamana, schepper van Brahmaa, Heer van Vaikoentha, ontoegankelijk voor de Vedas en de Shaastras, O aldoordringende, wiens arm overal is, onpeilbare, oog van de wereld, O God van de wereld, oude vader van Brahmaa, O Paandoeranga, dienaar van uw vereerders, gij die hun angsten verpulvert, O beste van alle wezens, oneindige, die de geest van allen vult, die voorbij omgang en eenzaamheid verblijft! O Heer

van de zinnen, uw edele vorm is onbekend voor uw eenvoudige vereerders; neem uw belichaamde vorm aan en zet er hen toe aan u te vereren, zegt Toekaa.

wordt voortgezet

ONDERDEEL 20 / 42

Liederen vanaf nummer 150

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

150

Gij die verblijft in de melkoceaan, rustend op de slang, O gij die voor uw vermaak een vorm aannam en die de gopies in verrukking bracht, O gij die u zichtbaar maakte zijt het sieraad van uw vereerders, oceaan van eigenschappen wiens ware vorm onbekend is, O gij die ontelbare vormen aannam, maar wiens ware vorm grenzeloos is, O verblijfplaats van mededogen, O Heer God, beschermer van de goden, die de angst voor de dood verdrijft in degenen die u vereren, O gij die alles doordringt en die voorbij alles reikt, Heer van Vaikoentha, redder van Gajendra, O gij die geluk schenkt aan uw eenvoudige vereerders, niets is zonder u, O gij die onze geest in beweging brengt, massa van kennis, kampioen van uw vereerders, doder van demonen, O Naaraayana, trots van uw dienaren, O Paandoeranga, leven van de wereld, ouder van Brahmaa en de rest, steller van alle daden, die zelf niets doet, die elk atoom en elk deeltje doordringt, redder van zondaars, dit zijn Toekaa’s woorden.

151

Als ik een ander dan gij prees, laat mijn tong wegrotten. Als ik om een ander geef, laat mijn hoofd worden verbrijzeld. Als ik plezier vond in anderen, het is zondevol dat eigenste ogenblik. Indien de oren niet de nectar van Gods glorie drinken welk nut hebben ze dan? Toekaa zegt: Als ik u ook maar één ogenblik vergat, welk nut zou dit leven dan hebben?

152

Kom naar Paandhari! Ge moet er niet zwoegen voor verlossing! De goden komen zijn voeten begroeten met natuurlijke vreugde en gejubel. Het door hun dansende voeten opgejaagde stof houdt ons gezelschap terwijl we lopen. Toekaa zegt: Er zijn aanwijzingen op pilaren gezet om de weg te tonen; er is de smetteloze menigte van Vaishnavas.

wordt voortgezet

ONDERDEEL 21 / 42

Liederen vanaf nummer 153

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

153

Wanneer ge Paandhari hebt gezien, zult ge niet langer over de glorie van Vaikoentha spreken. Daar gaat de verlossing van deur tot deur, pover van uitzicht als een dienaar. Er is de sokkel van toelsi, de binnenplaats is schoongemaakt, er zijn heldere kleuren en bloemenkransen en altijd nieuwe ceremoniën van huis tot huis. Zijn naam wordt herhaald, zijn verhaal wordt verteld en zijn lof wordt bezongen; terwijl ze de rijst malen reciteren ze verzen over Paandoeranga. Er heerst volmaakt ononderbroken geluk; in één woord Brahmaa verblijft hier. Toekaa zegt: Wat lastige inspanningen niet kunnen bewerkstelligen, dat ziet ge vóór u, staande op de baksteen.

154

Wees een pelgrim en richt uw blik op Paandhari; waarom andere middelen tot verlossing zoeken? Ge zult hier de vrucht van volmaaktheid oogsten. Trots overleeft hier niet; ieder verlangen wordt vervuld. Toekaa zegt: Donkerblauwe Vittho staat me voor ogen.

155

De oorspronkelijke bron van alle gewijde plaatsen, de vrucht van alle geloften, Brahman zelf belichaamd is Paandhari; wij hebben het gezien met onze eigen ogen; onze verlangende, vastende ogen zijn voldaan. Leven van alle leven, metgezel in geluk, hij staat rechtop, handen op de heup. Vader van de wereld, oceaan van genade, hij vernietigt wie verdorven is en houdt van wie nederig is. Dit is de eigenschaploze vorm, aanbeden door goden en waarover de wijzen mediteren. Toekaa zegt: Ik vond het niet in de Vedas; ik vond het in liederen terwijl ik erover zong.

156

Ge vindt geen zorgen in Paandhari, al zoudt ge het willen als medicijn; de vreugde van de liefde is er altijd aanwezig. Poendalika vestigde er een markt, hij bracht er heel Vaikoentha heen. In alle ondernemingen daar lijdt niemand verlies, mensen maken een winst die hen tevreden stelt. Er is genoeg voor het hele land; het is opgestapeld in grote hopen; tien mijl in de omtrek is het land vetgemest. Toekaa zegt: De wijzen zijn heel tevreden; ze verblijven voor eeuwig in Paandhari.

wordt voortgezet

ONDERDEEL 22 / 42

Liederen vanaf nummer 157

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

157

Zowel goden als pelgrimsoorden komen onophoudelijk om deze reine verblijfplaats van de Chandrabhaaga te bezoeken. Dit is geen verhaal dat ik hoorde; ik beschrijf wat ik heb gezien, want zijn ongeëvenaarde pracht tart elke beschrijving. Geen schuld komt binnen in de tien mijlen van de omloop; de ergste zonden verbranden vanzelf door een natuurlijk vuur; mannen en vrouwen worden verlost van lust; ze worden goddelijk; de vreugde van Brahman verblijft in ieder huis. Toekaa zegt: Al bezit ge geen spoor van verdienste, ga naar Paandhari en verwerf oneindige verdienste.

158

Zo is de glorie van Paandhari dat als we iets zoeken dat het evenaart dat wij zo'n plaats niet vinden, want daar ontmoet God ons terstond. Alle andere heilige plaatsen nemen tijd om hun vruchten voort te brengen. Toekaa zegt: Dit is een marktplaats van zaligheid, een hemel op aarde.

159

Er is een stad op de oever van de Bhiema die de naam Paandharpoera draagt; de Patil heeft er vier armen en zestienduizend vrouwen. Laten wij gaan dansen in die stad; hij zal ons vreugde en de rest geven. Onze voorouders werden stoutmoedig, ze zullen ons hun doel van vreugde beschrijven. Hij is machtig boven de machtigen, heerser over koningen; de tijd van het kwaad kan zijn rijk niet binnendringen. De Patil Poendalika heeft er een boerderij gebouwd, hij is ontsnapt aan de zorgen van de wereld; de heiligen en de wijzen hebben er winkels geopend. Ge kunt er kopen wat ge wilt. Ge kunt er verlossing kopen voor niets, want niemand wil ze! Beide markten zijn dik bevolkt; er is een eindeloze stroom van pelgrims; ze zeggen: "We geven niet om Vaikoentha, want wij hebben Paandhari gezien; ik hoopte er lang op, door hard te werken won ik het." Toekaa zegt: O wijzen, het is door uw verdienste dat ik zijn voeten bereikte.

160

Komt, laten we met eigen ogen het festival van Kaartika gaan zien; Vaikoentha kwam dichtbij Paandhari. Er is een oogst van aanroepingen; de hemelen kunnen onze liefde niet bevatten; ieder huis in Paandhari stroomt ervan over. Ze gaan standvastig vooruit, beelden van Garoeda dragend; met stoutmoedig hart slaan ze de cimbalen, heffen liederen aan en roffelen op de trom. Groepen gelukkige mensen kwamen hier samen; hoe duizelen ze van vreugde! Ze gaan met blij hart, elkaar overvleugelend. De nectar van zijn naam wordt in overvloed uitgegoten; hun zinnen zijn alle opgewonden. Het leger van de Vaishnavas komt nader; de krachten van de tijd en de dood beven. Brahmaa en de rest zijn vervuld van begeerten wanneer ze de vreugden van de kiezeloever zien. "Gezegend! Gezegend zijn de stervelingen", roepen ze, "hoe fortuinlijk zijn ze." Men moet door de dood naar de verlossing gaan in Benares; Gayaa betaalt slechts de schuld af die we onze vaders schuldig zijn; maar in Paandhari blijft er aan de voeten van Vitthala niets aan achterstallen over. Toekaa zegt: Waarom zouden we nu angstig moeten zijn? Hij die geeft in volmaakte hoeveelheid hij zal ons nooit ontgoochelen. *wordt voortgezet*

ONDERDEEL 23 / 42

Liederen vanaf nummer 161

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

161

De schuld die niet kan worden aangezuiverd door te zoeken in de Schriften wordt helemaal opzijgeschoven door de aanblik van Paandhari. Gezegend, gezegend is de oever van de Bhiema, het meer van Chandrabhaaga. De krijgervorm van Vitthala is in Padmatiertha; de plaats van zijn spel is in Venoenaada. Hier is de moeder van alle heilige plaatsen, Vaikoentha op aarde, onveranderlijk. Haar naam wordt luid geroepen; de demonen van de vernietiging beven. Er is geen plaats die met deze kan worden vergeleken; geen enkele die er tegen opweegt. Fortuinlijk is het lot van degenen die Paandhari aanschouwen; aangezien ge werd geboren in de wereld, kom, aanschouw het slechts eenmaal! Wat blijft er over van uw zonden wanneer gij de God en zijn vereerders hebt gezien? Van die aard is de stad van Vishnoe dat allen er goddelijk in worden, zowel mannen als vrouwen. Het wiel van Vishnoe gaat rond de stad; de tijd en de dood kunnen haar niet binnentreden. Om die vreugde te beschrijven heb ik de middelen noch de geest; zij die Paandhari bezoeken hebben Vaikoentha bereikt. Toekaa zegt: Hij die mijn woorden niet begrijpt is laaghartig hier en hierna; hij houdt niet van Paandhari!

162

De dingen die we willen, kwamen in overvloed; wij moeten niet langer heen en weer lopen. Hij staat overeind op de baksteen; de markt van Paandhari is zijn erfenis. De straten zijn overvol; de wereld staat in bloei. Toekaa zegt: Brengt een ware norm, vrienden!

163

Op het plein van Paandhari is een spel begonnen; de Vaishnavas kwamen er samen. Met cimbalen en stokken maken ze een concert van geluiden; ze namen het kind van Devakie als hun leider. Komt, mijn broeders, laten wij dit wonder aanschouwen; waarom zijt ge voldaan met wereldse begeerten? Gezegend zijn zij die hem hebben vervoegd; er is geen plezier zoals dit in de drie werelden! Hun gesprek getuigt van vreugde en verrukking; ze tonen elkaar hun diepe genegenheid. Ze buigen oprecht op de zes, de achttien en de vier; ze dansen en gaan rond op een zuivere maat. Als symbolen van devotie dragen ze juwelen en sandelhout; hun energie is glorierijk en behendig winden ze hun kleren rond zich; ze verkondigen zijn naam met luide kreten. Hari, Hara, Brahmaa en de drieëndertig crore goden (crore: tien miljoen) ontmoeten elkaar aan de heilige Bhiema. Ze staan allen verwonderd. Amraoti is verlaten: ze roepen: “Glorierijk is Vaikoentha, maar kan niet worden vergeleken met Paandhari.” Toekaa’s dienaar zegt: Weest niet lui; ik doe een beroep op mannen en vrouwen.

164

Wij zijn koppige kleine kinderen die u smeken om het geluk van uw liefde; onze begeerten hebben wij op uw voeten gericht en wij hebben de kennis van Brahman afgewezen. Wanneer ik word uitgenodigd naar Paandhari richt ik mijn blik op die weg. Toekaa zegt: Daar zal ik alle belangrijke plaatsen ineens zien.

165

Wie Paandhari bezoekt vergeet zijn vader en zijn moeder; hij wordt Paandoeranga en niets anders; hij blijft hem omhelzen. Hij heeft rijkdom noch huis nodig, hij verlaat het zinnelijke leven. Toekaa zegt: Deze plaats vernietigt onzuiverheid ogenblikkelijk.

wordt voortgezet

ONDERDEEL 24 / 42

Liederen vanaf nummer 174

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

174

Al onze bezittingen behoren toe aan Krishna; daar onze geest dit niet weet, verbeeldt hij zich iets anders; daardoor stelt hij zich open voor aangevallen door boze geesten; de vijf elementen sluiten hem in. Wij verbergen onze bezittingen voor hun echte eigenaar en brengen straf over onszelf. Toekaa zegt: De tijd houdt ons in zijn wurggreep en toch blijven we roepen: “Ik! Ik! Ik!”

175

Gij die zonder eigenschappen zijt, laat me over u mediteren als met eigenschappen; plotseling heb ik het gevoel dat er een verschil is tussen ons. Er zal dus voortaan geen besef van eenheid tussen ons zijn; het is goed zoals het is; laten wij ons houden aan onze respectieve posities. Door te pogen u te benaderen heb ik woorden verspild. Toekaa zegt: Een gevoel van verschilloosheid doordringt mijn gemoed, zoals het dat ook van u doet.

176

Stel de vraag of Hara en Hari verschillend zijn; de ene verblijft in de andere, zoals zoetheid in suiker verblijft. Als men toch een verschil wil zien, is het slechts het punt op de i dat het verschil uitmaakt. Toekaa zegt: de rechterzijde en de linkerzijde vormen samen één lichaam.

177

Brahman (het Absolute) en Maayaa (de illusie) bestaan samen, zoals de schaduw het lichaam volgt. Als ge probeert ze af te snijden faalt ge; als ge probeert ze te vernietigen, ze heeft een eigen bestaan; als ge ze onder u bedekt, toch is ze daar buiten ons gezichtsveld. Wanneer ze onscheidbaar is, waarom zouden we ze dan afgescheiden blijven noemen? Wij brengen onszelf in verwarring. Toekaa zegt: Hoe groter ge wordt, hoe groter ze is; hoe kleiner hoe kleiner; ze verandert met uzelf.

178

Als God tussenbeide komt dan gaat de handeling over op hem, ik ben een stille getuige; dit wetend verdwijnt alle ergernis over zuiverheid en onzuiverheid. Dat de notie van individu en hoger bewustzijn een spel is, is een verstrooiing van de verbeelding. Waar zijn dan de werelden? Ze zijn een voorbijgaande illusie. De wereld is in wezen waarlijk Vishnoe; met dit begrip vallen al onze ideeën op hun plaats. De verscheidenheid van kasten en geloven is een afleiding van het zijne; het hele weefsel is geweven uit één; hoe kan er dan een onderscheid zijn tussen gelijke en ongelijke dingen? Dit is de conclusie van Naaraayana in de persoon van zijn Vedische auteur. Het is de essentie van deze minzame gunst die Toekaa verwierf; zijn verblijfplaats is dichtbij zijn voeten en niet ver er vandaan.

179

De geest doet dienst als een smeltkroes voor alle plezier in zijn geheel. De ene dient om een ander dieper te maken, want uiteindelijk keert iedereen terug tot zijn oorspronkelijke staat. Wanneer een regendruppel in

de zee valt hoe kan hij dan worden onderscheiden? Toekaa zegt: De nieuwe druppels kunnen zelfs door God niet worden herkend.

180

Hoe kunnen wij een veerboot naar de andere oever van de illusie van de wereld loodsen? Wanneer kinderen winkeltje spelen met munten van gebroken potscherven welke winst of verlies wordt er dan gemaakt in die handel? Wanneer meisjes bruiloft spelen komt er dan een echte relatie uit voort? Vreugde of zorg die we in een droom ervaren worden vals wanneer we ontwaken. Het is ook vals dat allen geboren of dood of gebonden of vrij of lijdend zijn, zegt Toekaa.

wordt vervolgd

ONDERDEEL 25 / 42

Liederen vanaf nummer 181

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

181

Waarom zou ik me zorgen maken over handelingen goed of slecht? Ik heb het echte geheim ontdekt. Ge zijt zoals uw naam; ge hebt uzelf helemaal niet geopenbaard. Ge hebt niets losgelaten; ge houdt het nog altijd vast. Toekaa zegt: Wat zal mijn last voor u betekenen.

182

Weet dit, de toegewijden hebben geen voorraad verdiensten; ze hebben de staat bereikt waarin alles God is, immanent en transcendent. Zuiverheid, onwetendheid, passie en pijn kunnen de toegewijden van Hari nooit raken. In al hun ledematen is het niets dan God die eet, spreekt en handelt. Toekaa zegt: Er is zo geen onderscheid als “God” en “zijn toegewijden”.

183

Door deze rijkdom wordt onze onafhankelijkheid van geest verworpen; of we nu plezier aanvaarden of verwerpen, het is Paandhari die in ons verblijft en die het neemt of weigert. Als de schijn van een oorzaak wordt vernietigd tellen we niet langer winst of verlies, veel of weinig. Toekaa zegt: Laten wij terugkeren tot onze taak, maar laten wij ophouden er ons mee te vereenzelvigen.

184

Genoeg; ik moet niet langer redenen opgeven. De verscheidenheid van goden is een nakomeling van onze eigen gedachten; er is geen waarheid in; God is één. Als de plichten van de eredienst naar waarde worden geschat, wie kan dan het onderscheid maken tussen goed en kwaad? Wie weet wat moet worden gedaan en wat niet? Laten wij ze alle laten voor wat ze zijn en een kans op lijden vermijden. Toekaa zegt: Zing de lof van deze God, zing hem met voldoening, O mijn ziel.

185

Ik ging mondvoorraad vragen voor onderweg; ik voelde me verward in uw wereld van illusie. Buiten u geeft hij niets aan niemand; in het uitdrukken van mijn eigen ziel verloor ik ze. Het was ijdel dat ik uw tehuis van illusie bezocht; genoeg, zeg ik, genoeg ervan nu! Toekaa zegt: Blijf daarom apart van ons, O Gopaala!

186

Wat moet ik met een andere God dan de Heer van Paandhari? Wanneer een rivier in de oceaan uitmondt, verdwijnen al haar andere namen. Wanneer de zon opkomt gaan alle andere lichten verloren. Toekaa zegt: Ik ken alleen de Heer van Paandhari.

187

Bovendien werden we ten zeerste gesterkt; wij zullen u aan uw beloften houden. Wat voorbij is is voorbij; door het levensbeginsel worden alle dingen beveiligd. Om al de banden van de wereld te verbreken moeten we zuiver zijn in de aanwezigheid van de Zuivere. Toekaa zegt: Het is uw aard dat door u de kennis van het ware Zelf gemakkelijk en ongevraagd tot ons komt.

188

Waarom geef ik er om waar de Ganges in de oceaan uitmondt? Het is mijn begeerte mijn dorst te lessen. Ik bewaar voor eeuwig de lieflijke vorm van Vitthala in mijn hart. Mensen willen boter; wie wil er nu karnemelk bewaren? De moeder geeft haar kind maar zoveel voedsel als in zijn mondje kan; het kind moet niet bang zijn. Laten wij zingen en dansen en riten van vreugde opdragen; helaas, dat ik geen voller geloof heb! Toekaa zegt: Ik ben geheel één met God; waarom zou ik de toekomstige wereld begeren?

wordt vervolgd

ONDERDEEL 26 / 42

Liederen vanaf nummer 189

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

189

O Keshiraaja, zo zal ik u vereren; elk besef van verschil opzijzettend zal ik uw voeten vereren. Ik zal geen richting schuwen: ik zal recht naar om het even welk punt gaan. Toekaa zegt: Ik zal niet eenzijdig zijn in kwesties van lof of blaam.

190

Voortaan zal ik alle wezens eerbiedigen. Ik zal u zien als op ieder ogenblik aanwezig, O Naa-raayana. Ik zal de passages negeren die verschil onderrichten. Toekaa zegt: Ik zal dan geen andere gezellen wensen.

191

Men kan de zon niet scheiden van haar stralen; zo verblijft door geloof ook onze God in ons. Hoe kan men zoetheid scheiden van suiker? Toekaa zegt: Wanneer een klank ontstaat versmelt hij in het hemelgewelf.

192

Gij waart het die me schiep; hoe kan ik dan verschillend zijn van u? Kijk nu zelf of ik niet juist ben zoals gij, niet meer en niet minder. Op de plaats waar ge me hebt gezet ben ik doorgegaan, gehoorzaam aan u. Nu verklaar ik duidelijk dat ik vrij ben van handelingen zoals gijzelf.

193

Wat ik ook doe, O God, ik draag het aan u op als een dienst. O Naaraayana, verheven wezen, er is geen onderscheid tussen u en mij. Wij kennen niemand dan gij; onze eigen geest legt hiervan getuigenis af tegenover zichzelf. Toekaa zegt: O Heer van de wereld, is dit niet de waarheid?

194

O God, ik zie waarom ge niet antwoordt. Ge schaamt u iemand te worden genoemd die spreekt; toch wil ik u niet vangen in een dilemma. Waarom zou ik bang zijn u doof te noemen? Neem me voorbij alle grenzen op in uzelf en geef me dit als een antwoord; als ge me niet wilt ontvangen, zal ik sprakeloos zijn. Maar onthoud dit, tussen gever en ontvanger is dit de regel van devotie: de gift moet van die aard zijn dat de ander ze kan ontvangen; als een van beiden nalatig is jegens de ander zijn beide partijen schuldig. Daarom hoop ik en verlang ik uw stem te horen; met dit doel streef ik ernaar niet af te wijken van mijn besluit, ik zal niet gaan voor ik van u een antwoord heb gekregen; ge weet dat dit mijn vaste voornemen is. Ge kunt ja of neen zeggen, zoals ge wilt, zegt Toekaa.

195

Al werd de idee van een tweede verworpen, toch blijft Hari onverminderd; we moeten zijn verblijfplaats niet buiten ons zoeken. Als ge dit wilt weten, weet het dan met de geest in de geest; weet het zoals de ervaren jager die aan de tekens ziet waar de buit zich bevindt. Eerst, is het lichaam een werkelijkheid? Zijn de lichaamsdelen feiten? Het is gewoon een vogelverschrikker; het is iets wat de dief voor een bewaker houdt. Toekaa maakt u wakker en roept: Wees niet nodeloos bang! Open het innerlijke oog, ge zult zien dat ge in hemzelf zijt.

196

Ik heb uw geheim ontdekt door mijn eigen geloof; ik zal nu mijn vorm in mij verborgen houden, zoals een schildpad. Ik zal oog in oog met u staan; ik zal niets toelaten dat ons scheidt. Toekaa zegt: O God, over u mediteren is u dienen.

wordt vervolgd

ONDERDEEL 27 / 42

Liederen vanaf nummer 197

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

197

Halen mensen hun neus op als ze sandelhout ruiken? Verzetten ze zich tegen goud? Kan zoiets gebeuren? Suiker is voor allen even zoet, voor jong en oud. Toekaa zegt: Als mijn geest zuiver is, waarom zouden mensen me dan hekelen?

198

Ge zijt zelf onsterfelijk; ga na of dit waar is of vals! Zeg niet: “Mijn lichaam”, en dan zult ge geloven wat ik zeg. Waar zijt ge bang voor? Alles is van u. Toekaa zegt: Echt naar waarheid, ge zijt beter dan de goden.

199

De wereld is helemaal God, juist, maar wat meest nodig is is goede raad. Vernietig eerst uzelf, dan zult ge voor deze test slagen. Ge hebt de schat van de goddelijke kennis gewonnen wanneer ge met vertrouwen kunt spreken over dit punt. Toekaa zegt: Het is het vijfde stadium van de verlossing als ge ziet dat het effect wordt opgeslorpt in zijn oorzaak.

200

Velen die me dierbaar waren zijn gestorven; hoe komt het, O Hari, dat gij hen hebt overleefd? Kom, zeg me nu, O Vitthala, hoe komt het dat gij zolang leeft? Mijn vader stierf met zijn ogen op u gericht, ook mijn grootvader en mijn overgrootvader. Kindsheid, jeugd en de staf van de ouderdom hebben me heftig opgejaagd; maar gij hebt het zolang volgehouden, omdat er niemand is die u weerstaat. Toekaa zegt: Dus kwam ik tot het besluit dat alle mensen, mezelf incluis, in u moeten worden geplaatst als een belegging.

201

Gezegend is de tijd die wordt doorgebracht in meditatie; onder het voorspoedige is hij dat meest voorspoedige. De dienaren van Hari moeten de oceaan van de wereld niet oversteken; ze weten niet wat het betekent in een moederschoot te verblijven. Zowel woestijnen als drukbevolkte plaatsen worden gevuld tot ze overstromen door deze oceaan van genade, Paandoeranga. Toekaa zegt: God en zijn vereerders zijn met elkaar verbonden, ze schijnen te verschillen, maar ze zijn in werkelijkheid één.

202

Als hij de echte betekenis van de Vedas is, waarom zeggen de Vedas dan over hem: “Niet dit, niet dit”? Het is duidelijk, de Vedas zijn verschillend van hem. Als ge uw eigen geheime aard openbaarde, hoe kan dan worden gezegd, O Oneindige, dat gij het niet weet? Als gij het offer geniet, waarom helpt gij het dan niet volbrengen? Als er iets ontbreekt, wordt ge toornig. Gij verblijft in ons, sterfelijke schepselen; waarom, O Hari, hebt ge dan een verschil gemaakt tussen ons en u? Aangezien uw vorm kan worden gezien door versterving en pelgrimstochten, waarom sluipt de trots dan binnen die ons scheidt? Toekaa smeekt u hem te vergeven, hij staat en roept aan uw deur.

203

Zoals zoetheid suiker doordringt, zo doordringt God mijn vorm; ik zal hem nu vereren naar beste vermogen; God is zowel binnen als buiten de ziel. Een golf is niet verschillend van het water waartoe ze behoort; goud is nog altijd goud als het een sieraad wordt genoemd. Toekaa zegt: Zo zijn wij in hem.

ONDERDEEL 28 / 42

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Het vee wordt verzorgd, omdat het ons yoghurt en boter geeft. Dit is het geheim dat wij gelovige mensen kennen, we hebben dan ook de naam van Raama omarmd. Staal, vuursteen en katoen dienen om vuur te maken; wie zou die dingen anders met zich meedragen? Toekaa zegt: Spaden en ijzeren staven worden slechts bewaard tot we de schat vinden.

De wensvervullende boom minacht degenen niet die zich tot hem richten; maar gij zijt beter dan alle wensvervullende bomen, want bij u is een verzoek onnodig. O luister! Een gift geven, roept de notie van trots op; daarom roept Toekaa, met klachten als deze, niet om een gift maar uzelf.

O Raama, prins van Ayodhya, Heer van de nederigen en vriend, vernietig de zonde en de koorts die in mijn weg staan, maak me gelukkig! Gij aanvaardde de vruchten van de Bhil vrouw; gij zijt zelf bezoedeld. Toekaa zegt: Ik ben uw geliefd kind, maar uw aard is te diep voor mij.

Als ge hem roept, springt hij terstond overeind en scheurt een pilaar open, wie is zo paraat als mijn moeder Vithai? Als ge aan haar denkt spoedt ze zich en omhelst u. Toekaa zegt: Geef mij door uw naam eenheid met u terwijl ik over u zing.

wordt vervolgd

ONDERDEEL 29 / 42

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

Hij heeft zijn hand opgeheven; hij heeft zijn plan bekend gemaakt; God zit op zijn koninklijke troon; als ge komt als een bedelaar zal hij uw Heer zijn. Door zijn beschermende kracht alleen zijn velen aan zorgen ontsnapt. Hier en in de volgende wereld zal Toekaa niet eenmaal toelaten hem te verliezen.

Zal de Godheid die de koeien hoedt u een rijkelijk geschenk vragen? Hij wordt tot bedaren gebracht door de taal van het geloof; hij wordt blij gemaakt door onvolmaakte spraak. Hij heeft geen vormelijkheid nodig noch vertoon van respect. Toekaa zegt: In het gezelschap van hulpeloosheid legt hij zijn grootheid naast zich neer.

Sanaka, Shoeka en de rest brachten Pariekshit verlossing in zeven dagen. Doe spoedig een beroep op God om hem daaraan te herinneren; hij kan niet geduldig op u zitten wachten. Ter wille van Draupadie haastte Naaraayana zich; hij liet Garoeda achter zich. God haast zich met grote spoed, want hij verheugt zich in de liefde van zijn vereerders.

Vitthala is een onbetaalde dienaar, die niet werkt voor een beloning. Met de hand op de heup staat hij rechtop, onbeweeglijk, hij zit niet neer; hij eist geen voorraad verdiensten, hij kijkt niet naar kaste of afkomst. Toekaa zegt: Als ge hem roept, spoedt hij zich om u te bezoeken.

Wij hebben een melkkoe in huis; de drie werelden kunnen haar melk niet bevatten. Haar kleur is donkerblauw, haar naam is Shriedhara, ze graast op de aarde en de veertien werelden. Ze heeft geen kalf, ze is een moeder voor iedereen, ze geeft haar melk aan allen die haar strelen; haar melk stroomt in vier overvloedige stromen, ze verzadigt Sanaka en de andere wijzen. Toekaa zegt: Mijn honger is niets voor haar, want haar liefde bevredigt de drie werelden.

Ge moet aan een moeder haar kind niet geven, ze wordt erdoor aangetrokken door haar eigen aard. Waarom ben ik me zorgen beginnen maken? Hem die ik vanaf de moederschoot toebehoor zal mijn last op zijn hoofd zetten. De moeder geeft haar kind ongevraagd snoep; ze schept er geen behagen in hem zelf op te eten. Wanneer hij aan het spelen is, gaat ze hem zoeken en legt hem aan haar borst. Ze voelt zelf zijn pijn, dit maakt haar zo rusteloos als koren dat wordt geroosterd in een pan. Toekaa zegt: Ze vergeet zichzelf, ze laat niet toe dat hem iets overkomt.

Gij kent ons hart, al vertellen wij u niets. Gij doordringt de wereld; het is niet nodig dat wij u iets vertellen. Maar mijn begeerten kan ik niet beheersen al zou ik wel willen; ondertussen laten ze me geen kracht om ze te beheersen. Wat mankeert me sedert ik op de wereld werd gezet? Vanaf het ogenblik dat ik werd verwekt werd ik door u gesterkt. Toekaa zegt: Ik heb mijn begeerten beheerst en keerde ze af van ieder ander voorwerp dan Naaraayana.

Door de gunst van God, nuttigt dit voedsel, gij allen die gerechtigd zijt. Brahmaa en de andere goden kunnen deze resten met moeite verwerven, minacht deze nectar van Brahmaa niet. De voorraad is groot genoeg om allen te voldoen; de aanspraak op dit voedsel bestaat in elke ziel. Hierin is de Almachtige geneigd onze wensen te vervullen; hij vervult de begeerten van allen. De voorraad is onuitputtelijk; men is geneigd er eeuwig mondvol na mondvol van te nemen. Toekaa zegt: Het koken gebeurt door Lakshmie's hand; God heeft een weergaloze dienares.

wordt vervolgd

ONDERDEEL 30 / 42

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

De winst die buiten het bereik van Brahmaa ligt, verkrijgen wij, eenvoudige smekelingen, door die Machtige Ene. Door aan begeerten te verzaken, verwerven we zijn eredienst; Padmanaabha wordt onze schuldenaar door die dienst. Er is geen grens aan de melk van Kaamadhenoe; ze stroomt zoals de verlangens van de mensen. Waar we zitten is er een tij van geluk dat het drievoudige onderscheid overstijgt. Wij, dienaren van Vishnoe, komen niets tekort op de wereld; Naaraayana zit in vrede in ons. Toekaa zegt: Dit is het maal dat niemand onbevredigd laat of als er wel zo iemand is, laat hem dan.

Onze moeder Vithai is zoals een koele schaduw; haar borst is altijd gevuld met liefde; zittend op haar schoot zal ik haar boezem zoeken en zoveel drinken als ik kan. O, geef de melk van uw genade en voed mijn gestel; een vloed van nectar stroomt uit u. Mijn geest kan deze vreugde niet bevatten; wat is de hele oceaan in vergelijking ermee? Als we verdwalen voelt ze zich in gevaar; met een liefdevolle begeerte beschermt ze ons aan elke zijde. Toekaa zegt: Ik weet niet wat zorg is; ik ben Vithai's bemind kind.

De moeder begrijpt van het kind zijn geheim, zijn vreugden, zijn verdriet en al zijn handelingen. Hij die steun biedt aan een blinde, begrijpt zijn doel. Hij die een smekeling achter zich heeft geplaatst weet hoe hij hem moet beschermen. Wie de gordel van een drenkeling vasthoudt kan hem zonder dat deze moe wordt door het water trekken. Toekaa zegt: Een man die zijn lip heeft toevertrouwd aan Vitthala kent de voorwaarde.

Gij zijt de algenadige moeder, O Vitthala, een schaduw voor uw smekeling. De melk van de liefde stroomt altijd in uw borst, uw aanblik is zuiver en zoet als nectar. Gij kunt de innerlijke delen onderscheiden en lijdt geen honger of dorst, pijn of vermoeidheid om ons te ergeren. Gij verjaagt de dorst van begeerte en illusie; gij geeft ons een plaats om te spelen. Toekaa zegt: Zet me bij de wijzen, waar de hand van de tijd ons niet kan raken.

Het liefdevolle vertrouwen van mijn Vitthala is van die aard dat hij, als hij onze leraar wordt, een aanminnige vorm aanneemt en onze begeerten vervult; we mogen hopen dat hij ons opneemt in zichzelf. Hij beschermt ons aan alle zijden; als vernietiging dreigt, wendt hij ze af. Hij bewaart wat wij hebben verworven; hij weet wat ons zou bedroeven; hij neemt ons bij de hand en leidt ons. Toekaa zegt: Wie dit niet gelooft, moet aandachtig in de Poeraanas zoeken.

Geduld maakt van Naaraayana onze bondgenoot; hij duldt het niet dat zijn dienaren een uitputtende pijn en angstige zorg lijden. Zing zijn lof met vreugde; met zijn discus houdt hij de kracht van de tijd en de dood uit de buurt. Wanneer haar kind ziek is, geeft een moeder haar leven voor hem; toch is er geen edelmoedigheid als die van Naaraayana. Mijn eigen ervaring heeft me dit met zekerheid geleerd. Toekaa zegt: Ge moet de waarheid respecteren, want geen enkele gespeelde rol helpt u vooruit.

Hij die de gemoedsrust van zijn dienaren is, hij staat en maant ons tot haast. Met liefdevolle interesse neemt en steekt hij beetjes liefde in mijn mond. Hij bindt ons aan zijn lendendoek en draagt ons snel over de stroom van de wereld. Intens begeert hij zijn vereerders en kijkt naar hen uit in iedere uithoek. Toekaa

zegt: Hij is een oceaan van mededogen, hij vervult overvloedig de begeerten van allen. *wordt vervolgd*

ONDERDEEL 31 / 42

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Het herhalen van zijn naam brengt geen verlossing; dit is de lering van sommigen. Boosaardig waarlijk zijn hun woorden; wij moeten hen een doof oor toekeren. Degenen die zijn naam in gedachten hielden bereikten hem. Dwazen stierven rondtastend in de duisternis, raaskallend terwijl ze stierven. Degenen die de negen manieren van de eredienst bekritiseren, worden geboren om te worden verbeterd, ze zijn als varkens die in de wereld komen. Waarom zou ik deze naam keer na keer herhalen? De ellendelingen herinneren het zich niet. Alleen omdat hij deze naam herhaalde werd een kind verborgen in de melkoceaan. Ter wille van zijn naam verjoeg hij de demon Shankha; hij scheurde zijn buik open en nam er de vier Schriften uit. Het is welbekend in de wereld dat door zijn naam Ganikaa werd gered. Ook anderen konden ontsnappen, schuldige en zondige ellendelingen. Dit tenminste werd luid verkondigd dat zijn geest in Prahlaada's geest was. Hij redt mensen in gevaar uit vuur en water; vergif deert hen niet. Waarom, zegt Toekaa, zou ik de glorie van zijn naam tentoonspreiden met zulke voorbeelden? Zij die hem hekelen dalen af in de hel.

Moet een kind worden berispt als het zijn vader oom noemt? Vitthala vervult onze verlangens als ons geloof zuiver is, hoe onvolmaakt het ook moge zijn. Als ge suiker steen noemt, smaakt het dan minder zoet? Toekaa zegt: De woorden kunnen afwijkend zijn, maar geen enkel woord is nutteloos.

Hij noemt zichzelf de schuldenaar van zijn vereerders; hij is hen altijd dankbaar. Door zijn lof te zingen hebben wij de vormloze ertoe aangezet een vorm aan te nemen. De Heer van Paan-dhari vervult ieders begeerte; hij verschijnt aan zijn toegewijden om zijn schuld van dankbaarheid af te betalen. Naaraayana werd geboren in het belang van Rishi Amba; zo is zijn liefde voor devotie dat hij zijn dienaar dient. Hij aarzelt niet hun bevelen te gehoorzamen; hij werd een deurwachter in het huis van Bali. Hij is heel dankbaar voor devotie; hij vindt geen toevlucht ver van hen. Hij die de Heer van de wereld is traint de paarden van Arjoena. Zo is zijn dankbare liefde voor devotie dat hij zijn vereerders op de hielen volgt; aan Poendalika's deur staat hij met beide voeten op de baksteen; hij verroert zich niet, maar staat stil met zijn hand op zijn heup. Hij is het voorwerp van geloof en devotie; terecht wordt hij Heer van de nederigen genoemd. Toekaa ligt dan ook neer en omklemt bewegingloos zijn voeten.

Wie is er zo een hoop van edelmoedigheid als gij? Gij geeft uw dienaar een plaats bij uzelf. Ge gaat niet na of hij zuiver of laaghartig is of wat zijn afkomst is; gij zuivert hem door in zijn lichaam te verblijven. In zijn huis nuttigt gij zelfs bitter voedsel, maar gij geniet niet van de lekkernijen van goddeloze mensen. Gij gaat niet weg uit de huizen van uw dienaren al wordt gij er geslagen, gij die de geest van Yogis niet bezoekt. Toekaa zegt: Waar zijn uw eretitels, dat verklaren de vier Vedas.

Zijn dienaren voelen geen onzekerheid betreffende de verlossing; Paandoeranga is een trotse kampioen; van hem zijn genade en de gift van het leven. Hij kan u redden van de dood door water of vuur. Ter wille van ons wordt zijn hart geroerd tot mededogen.
wordt vervolgd

ONDERDEEL 32 / 42

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

In mijn angst vergat ik mijn vermoeidheid; dus aanroep ik de Heer van de wereld met meelijwekkende kreten. Mijn vader is een machtig man, een kroonjuweel; mijn woorden zullen hem doen opstaan. Wanneer mijn gebed zijn oren bereikt, zal hij niet achteloos zijn; hij geeft kracht aan zijn smekeling; hij verlost hem van zijn zorgelijke vrees; hij zet hem neer aan een banket en geeft hem vrijelijk te eten. Hij draagt hem op zijn schouder; hij brengt hem thuis; hij bezoekt hem af en aan. Toekaa zegt: Laat mijn Heer acht slaan op mijn gestamelde woorden.

Hoe genadig is hij! In de hulpelozen vindt hij zijn belangrijkste verrukking. Hij draagt hun last op zijn hoofd; hij onderneemt voor hen de zorg van verwerven en behouden. Hij laat hen niet van het pad afdwalen, hij neemt hen bij de hand en leidt hen. Toekaa zegt: Dit is de beloning als ge hem volgt met absolute devotie.

De verhalen over Hari zijn een moedermelk die nooit tegenstaat; mensen scheppen er behagen in; de heiligen zijn er verrukt over. Nectar staat beschaamd op de achtergrond van dit zoete sap, ter wille van de diepe vreugde die Brahmaa geeft. De schuldigen en de zondaars worden als mensen door heiligheid samengebracht; ze worden vierarmig als God zelf. Alle verrukkingen bloeien op de plaats waar de massa van Vishnoe's volgelingen samen zijn. Zonder vorm, heeft hij zoals een toneelspeler een vorm aangenomen; door liefde voor de mensen danst en zingt hij in de persoon van de heiligen. Toekaa zegt: Hij heeft de ware middelen tot verworvenheid gezeefd; hij is gemakkelijk te bereiken door liederen van lofprijzing.

wordt voortgezet

ONDERDEEL 33 / 42

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

O beschermer van de gevallenen, uw lofzang zal de wereld vullen als gij de zaak van uw smekelingen aanvaardt. Wij hebben in onze eigen zaken geleerd hoe waar de lof is die de Poeraa-nas u geven. Gij kunt het niet aanzien dat uw dienaren zwak zijn; daarom staat ge rechtop vóór ons met discus en knots en talloze wapens in uw handen; waar ge een behoefte ziet spoedt gij u om erin te voorzien. Toekaa zegt: Het is ons geloof dat uw volledige incarnatie teweegbracht.

God bemint intens de mens die de wereld heeft opgegeven, hij komt achter hem aangelopen en draagt zelf zijn vreugden en zijn zorgen. De genade van Vitthala doet alles voor hem, hij hoeft slechts de naam te herhalen. Toekaa zegt: Eenvoudig en teder is Vitthala's vriendelijk hart.

Zie welke soort God hij is, dol op devotie en eenvoudig van hart! Hij komt zodra hij wordt geroepen, zo hunkert hij ernaar te dienen! Hij rommelt schaamteloos in het droge hout. Hij nam de vorm half man half vrouw aan.

De gemaal van de gopies is genadig voor zijn vereerders; ongeroepen staat hij aan hun deur; ongesmeekt slooft hij zich voor hen uit. Waar hij zuiver geloof ziet, zet hij het stof van zijn voeten op het voorhoofd van mensen. Toekaa's broer zegt: Waarom wilt ge zulk een vriendelijke meester niet dienen?

Waarom hebt ge zulk een meester verlaten? En waarom ziet ge er zo ellendig uit? Uw hart is vol van passies; ge hebt niets in uw hand dan stof. Paandoeranga is een trotse en edelmoedige meester; alles wat hij verlangt is een toelsi-blad en wat water, hij hunkert naar meditatieve devotie; ge moet niet vragen welke functie hij u wilt geven, evenmin moet ge een pleiter sturen om uw zaak bij hem te bepleiten. Hij zelf zit zijn dienst voor en straffen is zijn dienst. Toekaa zegt: Ge zult geen hindernissen op uw weg vinden als ge hem gaat ontmoeten; ga in stilte en omhels zijn voeten.

Al is onze Heer zo groot, toch kan geloof hem doen verblijven in een kistje. Hij neemt de vorm aan die zijn vereerder hem oplegt; hij vervult zijn begeerten zoals hij ze opvat. Al is hij die ons de wereld geeft zo groot, toch vraagt hij ons maar een toelsi-blad en water. Hij heeft naam en vorm aangenomen; hij maakte zichzelf gemakkelijk bereikbaar, zegt Toekaa.

Vitthala verblijft aan de Bhiema in Paandhari, hij houdt Poendalika aan zijn zijde, hij is edelmoedig in mededogen. Vitthala is teder, als ge u hem herinnert; hij is het hoogste van het hoge. Hij draagt alle werelden, hij vindt zijn verstrooiing in het aannemen van vormen. Hij staat rechtop, maar hij voelt geen vermoeidheid; er is geen andere verlosser dan hij. Een rijk man houdt slechts één soort voedsel in zijn huis, hij steunt de gekwelde ieder ogenblik. Zijn dienaren brengen hen smakelijk voedsel met alle respect, hij staat nooit ver van hen af. Met de verheerlijkte is hij verheerlijkt, met de nederige is hij nederig. Ge kunt hem niet grijpen met een krachtinspanning. Als ge uw ogen sluit komt hij u voor de geest, hij verblijft in het hart en wacht op de gelegenheid om u uw begeerte te geven. Wanneer de moeder klaar is om te voeden is elke borst vol en geen enkele leeg; wij kinderen zuigen als de melk klaar is; zo vermengt de ziel zich met de ziel.

wordt voortgezet

ONDERDEEL 34 / 42

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Hier is een klein geheim van uw liefde, O Heer van de wereld; ik herinner mij het verhaal en zal het u vertellen. Een hert en twee reekalfjes waren zorgeloos aan het grazen in het woud toen plots een jager met twee honden verscheen. Hij spreidde zijn netten aan de ene zijde, hij zette de honden aan de andere zijde, hij stak het gras in brand en vatte zelf post aan de overblijvende zijde. De herten konden geen enkele kant op; ze begonnen zich uw naam te herinneren: “O Raamakrishna, God der goden, kom onmiddellijk! Wie anders kan ons redden dan gij, O Vader, Heer van de wereld?” Gij hoorde hun woorden en uw medevoelend hart deed pijn; gij beval de regen het vuur te doven. Gij maakte een haas en de honden gingen achter hem aan; de herten liepen vreugdevol weg, roepend: “Govinda redde ons!” Aldus zijt gij vol van mededogen, beminde van uw vereerders; ze verheugen zich van harte in uw lof, O gemaal van Ra-khoe-mai, zegt Toekaa.

Als God uw vriend is, dan is heel de wereld uw vriend. Ervaring leert ons dat, toch maken mensen zich nodeloos zorgen. Als God iemand beschermt kan het vuur hem niet verbranden. Toekaa zegt: Hari beschermde Prahlaada.

Hij die de heiligen behaagt is de dood van de Dood, zoals ook het kind van een rijk man rijk is. Als ge naar hem luistert zult ge van niets anders horen dan de Ene; hij beschermt u tegen het verlangen van intense begeerte. Hij kan u bevrijden van elke schuld die ge op u hebt geladen; zoek niet naar enig ander middel van vernietiging. Toekaa zegt: De schaduw van de wensvervullende boom is het belangrijkste: welk mededogen wordt daar niet gevonden?

Krishna is mijn moeder en vader, zuster, broer, tante en oom. Krishna is mijn leraar en mijn reddingsboot. Hij draagt me over de rivier van de wereld. Krishna is mijn eigen geest, mijn familie en mijn boezemvriend. Toekaa zegt: Heilige Krishna is mijn rustplaats; ik ben vastbesloten, ik ga er niet meer weg.

O God, geef ons enige hoop op steun! Ge komt niets te kort, wat kost het u ons rust te gunnen? Mijn geest is bezeten door de begeerte u te dienen. Toekaa zegt: O Naaraayana, macht over uw vereerders komt u toe.

Luistert, mensen, hoe ge uw eigen belang kunt herkennen! Houdt de prins van Paandhari in gedachten; als ge de naam van Naaraayana uitspreekt, hoe kunt ge dan gebonden zijn? Vanaf deze oever kunt ge de oceaan van de wereld oversteken, de tijd van Kali onderwerpen, de luchtspiegeling van de wereld verjagen en voorspoed en mystieke krachten tot slaven maken. Dit is de essentie van alle Schriften, het geheime doel van de Vedas; als ge kijkt zult ge zien dat het daarover gaat in de Poeraanas. Allen zijn gemachtigd hem te benaderen, brahmanen, kshatriyas, vaishyas, shoedras en mensen van lage kasten, kinderen, hoeren en alle anderen. Toekaa zegt: Door ervaring heb ik dit ontdekt; andere schepselen mogen dit plezier misschien genieten door hun gunstig lot, door hun geloof.

wordt vervolgd

ONDERDEEL 35 / 42

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

Om wie of wat zullen we vragen dan om u, O gij die de wereld en het heelal vult? Wie anders kan de begeerten van ons hart vervullen? Wat met andere prinsen en koningen? Er is niemand anders in de drie werelden die verlost, niemand die ons redt dan gij. Wanneer we denken aan uw naam en uw vorm vluchten zonde en koorts beangstigd weg en wordt begeerte vernietigd. Hari, deze naam van u wordt aldus vernoemd in de Poeraanas, want hij verjaagt de dood en de wedergeboorte van degenen die er zich aan vastklampen. Waarom zou ik woorden verspillen? Het is vruchteloos om iemand anders dan u te loven. O gij die de wereld vernietigt, de grote slang is er vermoeid van u te beschrijven. Laat mijn geest in vertrouwen aan uw voeten liggen; het is ijdel iets anders te willen. Uw titel “Heer van de nederigen” is gerechtvaardigd in de ogen van de mensen; gij hebt heel wat nederigen, heel wat schuldigen, heel wat zondaars gered. Toekaa verblijft aan uw voeten; bewaar hem, O God! Ik vraag u u te mogen dienen.

Wij voeden ons met deze essentie; wij delen ze uit aan anderen; kom neem ze, dwaal niet doelloos rond! Hij wiens beide voeten op de baksteen staan, hij alleen is een held in edelmoedigheid. Al uw begeerten zullen worden vervuld als uw geest standvastig aan zijn voeten verblijft. Toekaa zegt: Hij stuurt me met de boodschap dat dit pad gemakkelijk en aangenaam is.

Welk probleem kunnen we vinden in de oceaan van de wereld als hij ons het pad toont en ons voorgaat? Paandoeranga is een goed schip; hij laat onze voeten en ons lichaam niet nat worden. Vele heilige mensen hebben hem reeds overgestoken en bereikten de verre andere oever. Toekaa zegt: Nu is de gelegenheid, komt laten wij hem spoedig achterna lopen.

Door de eigenschap van de magneet staat het ijzer overeind en verandert het zijn aard. Zo is ook het effect op ons; gij speelt in en buiten ons. De vlam verslindt een touw, maar een amulet vrijwaart het. Toekaa zegt: De sandelboom verheft het hout tot de hoogste eer.

Met zijn discus en knots in handen beschermt hij steeds zijn vereerder en vernietigt de booswicht. De onbekende heeft een vorm aangenomen, de uitmuntende heeft zich aan ons getoond. Toekaa zegt: Vitthala vervult de begeerten van ieder mens.

In het verleden hebt ge veel smekelingen gered, om die reden noemt men u Heer van de hulpelozen. Gij woog schuld of ras of afkomst niet; gij redde Azamela en de Bhil vrouw. Gij zette het kind Dhoeroe op een veilige plaats; gij offerde de melkoceaan aan Oepamanya. Toen het dier Gajendra werd gewond door de bewoners van het water redde gij hem uit de oceaan van de wereld. Gij redde Prahlaada uit vuur en overstroming, door met uw naam vergif in nectar te veranderen. Toen zware lasten terechtkwamen op de Paandavas waart gij hun kampioen. Toekaa zegt: Gij waart de Heer van deze hulpeloze wezens. Ik heb het verhaal gehoord. Ik kom tot u.

O broeder, de Ganges is geen gewone rivier, de banyan en piepal zijn geen gewone bomen, toelsi- en roedrakshasnoeren zijn geen halssnoeren; ze zijn manifestaties van God. De zee is geen stroom, ge kunt de linga geen steen noemen. De heiligen zijn geen gewone mensen; ge kunt de staf van de asceet geen wandelstok noemen, noch heilig voedsel tarwe; Raama-Raama zijn geen gewone conversatiewoorden. De zon en de maan zijn niet louter sterren; Meroe is geen berg. De slang van Shiva en Vaasoeka zijn geen gifslangen. Garoeda is geen vogel. De stier van Shiva is geen leider van vee. De wensvervullende boom is

geen boom noch de wensvervullende koe een koe. De schildpad van de wereld is meer dan een aquariumschildpad. Varaha is geen wild everzwijn. Brahma is meer dan de ziel van de mens. Lakshmie is niet zomaar een vrouw. Een heilige sprenkelhoorn is geen been; het zijden gewaad van een godin is geen stuk stof. De magische steen parieksha is geen steen; hij is een manifestatie van de godin. Goud is geen gewoon metaal en evenmin is zout een soort zand; het hertenvel en het tijgervel van de asceet zijn geen huiden. Parels zijn geen vuurstenen noch zijn diamanten keien; de ziel is geen gast die je naar willekeur kunt wegsturen. Dvaarakaa is niet louter een dorp noch Krishna's beeld louter een voorwerp. De Gomatie is niet zomaar een pelgrimsoord. Hun aanblik alleen brengt verlossing; Krishna is niet gewoon een plezierzoeker noch Shiva een asceet. Toekaa zegt: Hij verwierf in Paandoeranga alleen al de zaligheid die deze dingen kunnen geven.

Sterke mensen banen gezwind hun weg naar het doel; maar wij zijn zwak, wij roepen tot u om mededogen. Ze maakten van die machtige vijand een trede naar succes.

De gemene en eigenwijze demonen beven, want de oever van de Bhiema verheugt zich in de stad Paandhari. Roep nu terstond en uit volle borst de duizend namen! Vithai gaat het lichaam van haar vereerders binnen en verdrijft elke demon die er zich genesteld heeft. Sietaa werd gegrepen door een demon en werd verplicht te leven in het Ashokawoud; maar een moeder kwam haar te hulp in de vorm van een kwelgeest met loshangend haar. Mahishaasoera maakte Prahlaada gek, maar plots verscheen Vithai, tandenknarsend. Wanneer de zeven kinderen van Vasoedeva verslind waren, kwam zij op de vastgestelde tijd Vaasoedeva redden. Wanneer de arme Paandavas verplicht waren als gekken door het woud te dwalen, snelde zij hen te hulp en beschermde hen met haar lichaam. Telkens mensen zich op haar naam concentreren komt zij terstond aangelopen; ze kijkt niet naar iemands lage afkomst waar ze geloof ziet. O oude godin van ons geslacht, O moeder, zegt Toekaa, waarom zouden we dan bang zijn voor boze geesten of dienaren van Yama?

Gij, heiligen, moeten niet beangst zijn noch u afvragen hoe ge een kristal kunt veranderen in een diamant. Gij moet een ding testen met de regels van zijn eigen plaats en tijd en het toelaten wat zijn waarde ook moge zijn. Als ge iemand straft zult ge velen bang maken; dit verwijt zal op veler lippen liggen. Toekaa zegt: Mijn woorden zijn niet dwaas, geen geraaskal van een gek.

Welk goed ge een kind ook doet, zijn moeder is er zich bewust van. Het kind is dierbaarder voor een moeder dan haar eigen leven. Als ge het kind meeneemt al is het met een vriendelijke bedoeling toch is de scheiding vergif voor haar. Toekaa zegt: Het volgt dezelfde wet als dat wat de ogen verfrist wanneer de voeten worden gezalfd.

Zo is Vitthala's naam dat hij de ziekte van de wereld, het totaal van de opgestapelde daden uit het verleden, geneest. Als ge hem herhaalt vernietigt ge de wedergeboorte. Schuld kan er niet tezamen mee bestaan, de drievoudige koorts verdwijnt. Toekaa zegt: De illusie van het leven wordt uw dienaar en valt aan uw voeten. *wordt vervolgd*

ONDERDEEL 36 / 42

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Vitthobaa's naam is altijd waar en goed en welkom; hij snijdt alle banden door; zijn lof wordt gehoord in beide werelden. Hij die geloof heeft te midden van zijn bezittingen wordt er spoedig door bevoordeeld; eenvoudig als hij is, zegt Toekaa, hij weet hoe hij de tijd en de dood moet overwinnen.

Wees er zeker van dat dit vergankelijke lichaam zal worden vernietigd: waarom herhaalt ge dan zijn naam niet? Ontelbare miljoenen werden door zijn naam gered; hij gaf hen een plaats in Vaikoentha. Er is niets in de drie werelden zo weldadig als zijn naam: waarom onthoudt ge dat niet? Toekaa zegt: Zijn naam is glorierijker dan de Vedas; Gopaala heeft hem ons gratis gegeven.

Zijn naam is de essentie van alle essenties: de dienaren van Yama komen er om smeken. Laat uw spraak de beste en de hoogste van alle wezens verheerlijken. Hij die op zijn hoofd de maan droeg, redde zichzelf door deze naam te herhalen; op dezelfde manier redde Valhakoli zichzelf. Toekaa zegt: Waarom zou ik hem beschrijven? De voeten van Vitthobaa zijn vol van verlossing.

Leraren zelf begrijpen de geheimen van de Vedas niet; welke autoriteit bezitten anderen dan? De naam van Vitthobaa is gemakkelijk te leren; met één impuls draagt hij u over de oceaan van de wereld. De wijzen weten goed dat bezweringen onpraktisch zijn, evenzo voorgeschreven handelingen en seizoenen; andere mensen zijn allen dwaas. Toekaa zegt: Wij hebben geboden en verboden uit het oog verloren; dit pad werd uitgeschakeld.

wordt vervolgd

ONDERDEEL 37 / 42

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

Al hebt ge de machtigen tot vriend gemaakt, ze kunnen u niet helpen in het laatste uur. Herhaal liever de naam van Raama; leg deze voorraad aan, de beste van alle of Yama zal u tandenknarsend kwellen. Vergaar, zo gij wilt, massa's rijkdom; het zal u niet verlossen uit de greep van de dood. Geen sliert volgelingen noch talloze gastheren zullen u redden; slechts tot de dood komt kunt ge uw macht verspillen. Toekaa zegt: Goed, meneer, hak de kringloop van geboorte en dood door.

Ge wordt vrijgesteld van alle verplichtingen als ge onophoudelijk de naam van Vitthala herhaalt; wanneer gij de naam herhaalt kan geen zonde naast u staan. Door zijn naam te herhalen worden in een oogwenk miljoenen van de vijf grote zonden verbrand. Ge hebt gezondigd in het verleden; zondig, zo ge wilt, in de tijd die komt; we zullen u veiligheid bieden. Bega al de zonden die ge kunt begaan; welke andere namen van zonden kan ik nog opnoemen? Toekaa zegt: De tijd en de dood kunnen hier niet binnengaan; onze zonden worden verteerd in de vlammen.

Beschouw hem als een brahmaan buiten elke twijfel, hoe onrein zijn geboorte ook moge zijn, die correct de naam van Raamakrishna herhaalt en zich zijn purperen vorm herinnert. Vrede, liefde en mededogen zijn sieraden op hem, zijn geduld blijft onverstoord. Toekaa zegt: De zes vijanden hebben hem alle verlaten; hij is Brahma zelf.

Het plezier dat zijn naam geeft, weet dat het God zelf is. Ik zeg dit niet in onwetendheid, want ik heb de goedkeuring van de wijzen. Dat hij die de naam herhaalt enig ander middel tot verlossing nodig heeft, zeg dat niet. Toekaa zegt: Het is door zijn woord dat een mens geluk vindt wiens vader en moeder beiden zuiver zijn.

Ik was in de draaikolk van de wereld gevallen; ik werd gekweld door zorgen; ik had het pad gemist en had met aandrang luid gegild. Ik werd gegrepen en gevangen gezet door de zinnen. Toekaa zegt: Alles is nu goed, want ik herhaalde de naam van Vitthala.

Er is niets anders waarop ik vertrouw, ik maakte het mijn taak te zeggen: "Vitthoba!" Ik heb mijn mouwen opgerold en de uitdaging aangegaan. Ik zal niet toelaten dat de tijd en de dood me nog dwarsbomen. Schreeuw met stotterende stem, zo goed als ge kunt: "Hari! Hari!" Toekaa zegt: Wij hebben het ware zaad van al de Poeraanas ontdekt.

De vis dit het aas begeert, slikt de haak in; zijn keel wordt opengehaald en hij sterft. Terwijl hij spartelt in het uur van de dood herinnert hij zich de naam van de genadige; in zijn laatste ogenblik herhaalt hij uw naam. Toekaa zegt: Zijn geluk overtreft alle grenzen.

Wat wordt niet verworven door meditatie over Vitthala alleen? In hem worden alle middelen van de verlichting opgesomd; hij draagt ons over de oceaan van de wereld. Die naam geeft de vruchten van menige versterving. Toekaa zegt: Deze drie lettergrepen zijn een vorm die gemakkelijk kan worden herhaald.

wordt vervolgd

ONDERDEEL 38 / 42

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Al is de naam dichtbij zijn lippen toch herhaalt een mens hem niet dag en nacht; de naam van Vitthala vernietigt begeerten en doet de wereld verdwijnen. Waarom bemachtigt gij deze verblijfplaats niet, deze prettige buur voor uw hart? Toekaa zegt: Waarom slaat gij deze uitstekende voorraad niet in?

Degenen die in de wereld leven kunnen geen dienaar van een leraar zijn, ze kunnen de passie niet verzaken, want ze beven uit angst voor wellust. Zo is uw naam niet, O Heer van Paan-dhari, die van niemand gezwoeg vergt; hij is volmaakte zoetheid en wij moeten ons gezicht niet wassen voor we hem proeven. We zullen niet hunkeren naar rijkdom, wij moeten de wereld niet vrezen. Eén enkel leven is niet genoeg om ons lot te vervullen, en goede daden vermenigvuldigen hun gevolgen; de naam van Vitthala alleen vernietigt de zorgen van de wereld. Ge moogt doen en teniet doen of zoeken in gewijde teksten, Toekaa zegt: Alles wordt besloten met de naam van Vitthala.

Een vrucht aan een boom zal zeker rijpen als ze niet van haar tak valt; deze naam zal u in staat stellen het einde te bereiken als ge u ver van ondeugden houdt. Het is een platgetreden pad dat u naar het doel zal leiden als er geen hindernissen opdagen. Toekaa zegt: Tegenspoed brengt de vernietiging van uw winst mee.

Al hebt ge geen zoete spraak, al gaf God geen muziek aan uw stem, maar Vitthala schiet niet te kort door dat gebrek; herhaal de naam van Raamakrishna naar beste vermogen. Vraag God u die zoetheid van verering te schenken, het gezicht dat liefde en vertrouwen brengt. Toekaa zegt: Ik vraag mijn geest dag na dag vastberaden te zijn.

Deze wonderbare gave van mij is ontwikkeld tot haar hoogste niveau in muziek; dit is uw eigen gift, O God, geef dat ik u ononderbroken mag dienen! Daarin is een stroom van liefde, die eb noch vloed kent. Terwijl ge zijn naam herhaalt, zegt Toekaa, ziet ge een diepe mijn van nectar.

Verminder uw spraak tot stilte, houd ze weg van alle zintuiglijke voorwerpen. Elke inspanning is vermoeidheid die niet werd besteed aan zijn naam. Onze eigen plannen trekken de geest achter hen aan; verdienste en schuld zijn hierin gelijk. Toekaa zegt: Laat mijn geest een rustplaats vinden in Naaraayana.

De Poeraanas vertellen zijn verhaal met liederen; waar zijn lof wordt gezongen daar staat hijzelf te wachten. In de keel van Dattaatreya heeft de betovering van zijn naam de overhand; hij herhaalde slechts de lof die hem verblijdde. Deze naam is het wezen van de hoogste kracht; onder de rituele handelingen van de brahmanen komt deze naam eerst. Naarada trok door de drie werelden met een vienaa in zijn hand en deze naam op zijn lippen. Pariekshita was veroordeeld om te sterven binnen de drie dagen; maar hij ontsnapte door deze naam te herhalen. De naam van de visser verspreidde zich overal; hij beschreef het leven van Raama voor Raama werd geboren. De Vedas noemen u belichaamd en onbelichaamd. Toekaa zegt: Uw naam is dezelfde in beide aspecten.
wordt vervolgd

ONDERDEEL 39 / 42

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

Hoe kan het verlangen van een kind niet worden bevredigd? Wij die Gods kinderen zijn vertrouwen niet op de kennis van Brahman of eenheid met de hoogste ziel. Door ervaring zullen wij de woorden onder de knie krijgen die werden gepubliceerd. Toekaa zegt: Dit zal de inspanning zijn die ik in mijn dwaasheid doe, wanneer het einde komt zal ik deze diepe begeerte tonen.

Geloof is er om de glorie van God te verspreiden; waar ontspringt anders in de aard van de dingen een tweede om erover te spreken? Om zijn glorie tentoon te spreiden is er de test van verering. Toekaa zegt: De vereerder van God is een sieraad voor de mensheid.

Hoe kan God zonder een vereerder een vorm aannemen of dienst aanvaarden? Het ene maakt het andere mooi, zoals een gouden zetting een juweel tot zijn recht laat komen. Wie anders dan God kan de vereerder vrij van begeerten maken? Toekaa zegt: Ze voelen zich tegenover elkaar als moeder en kind.

Wat weet de lotusbloem over haar eigen geur? De bij geniet het al. Zo kent ook gij uw eigen naam niet, maar wij kennen het geluk van de liefde dat eruit voortvloeit. De moederkoe eet gras, maar het kalf geniet de zoete melk; hij geniet die niet maakt. Toekaa zegt: De parel ligt in de schelp, maar de schelp kan hem niet zien of genieten.

Verlossing behoort u toe, O God; houd die harde verworvenheid voor uzelf. Wat ik verkies is verering; ik zal die verrukking niet verzaken. Draag zorg voor die edelmoedige meester naar gelang van uw krachten. Toekaa zegt: Het is genoeg als ge me eenmaal ontmoet op het laatste ogenblik.

Uw naam herhalen is parels aan elkaar rijgen; dit plezier in uw belichaamde vorm is altijd nieuw. Ik hield op de onbelichaamde God te begeren; uw vereerders zoeken geen verlossing. Met u is het nog altijd mogelijk gebleven te geven en te ontvangen. Welk belang heeft het waar de schotel stond wanneer hij wordt weggenomen? Toekaa zegt: Geef me de gift van de vrijheid van angst; zeg, O gij de die de wereld doordringt: ik heb ze u gegeven.

Ik heb niet gevast wegens gebrek aan voedsel, maar het is Janaardana die mijn eerbied verdient. Ik heb God gezien als iemand die alles ziet, zowel in heldere als in duistere tijden. God is zoals een vader met een kind, die tegelijkertijd plezier voelt en geeft. Goede daden en slechte daden verdwijnen. Toekaa zegt: Gods glorie alleen blijft over.

Vervloekt zij die kennis die me één maakt met u; ik heb graag geboden en verboden van u. Ik ben uw dienaar; gij zijt mijn Heer; laat er nog tussen ons verschillen bestaan zoals hoog en laag; laat deze wonderbare waarheid vaststaan, vernietig ze niet. Water kan zichzelf niet proeven, evenmin als bomen hun eigen vruchten: de vereerder moet afgescheiden zijn, alleen zo ontstaat plezier uit onderscheid. De diamant lijkt mooi in zijn zetting; goud wanneer het werd omgevormd tot een sieraad; hoe kan zonder verschil het ene afsteken tegen het andere? Na de hitte geniet men van de schaduw; bij het zien van haar kind komt de melk in de borst van de moeder; welke verrukking is het wanneer ze elkaar ontmoeten! Toekaa zegt: Dit is een grote aanwinst en zo zie ik het; ik ben vastbesloten niet langer verlossing te zoeken.

wordt vervolgd

ONDERDEEL 40 / 42

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Dit is de reden waarom ik mijn huis heb verlaten en naar het woud ben gegaan; mijn liefde zal worden bedorven door het boze oog; ik zal mijn liefde voor hem verliezen. Ik zal niet luisteren naar deze doctrine van eenheid. Toekaa zegt: Deze doctrine dat God en ik één zijn is vals; ik zal me er niet laten door beïnvloeden.

Als ik geen zondaar was hoe kon er dan een Verlosser zijn? Mijn naam is dus de bron en vandaar, O oceaan van genade, komt uw zuiverende kracht. IJzer is de glorie van de steen der wijzen, anders was het maar een gewone steen. Toekaa zegt: Door het geloof van de smekeling komt de eer van de wensvervullende boom.

Welk soort geloof zullen we offeren; welk ene ding is geschikt om u aan te bieden? Gij vult alles en reikt voorbij alles; ge zijt aanwezig in onze lichamelijke vorm of we nu spreken, eten, proeven of ruiken. Hoe zullen we onze zintuigen beheersen en uitzoeken wat verdienste en schuld is? Welke ceremoniën zullen we uitvoeren en welke daden zullen we stellen? Waar is de plaats waar ge niet aanwezig zijt? Wat win ik door mijn ogen te sluiten? Welke bezwering of toverspreuk zal ik uitspreken? Waarin zullen wij ons geloof plaatsen? Waar is de plek waarin gij niet zijt? Waarheen zullen we ons keren? Waar zullen we onze voeten plaatsen? Er is ons geen plek bekend die leeg van u is; hoe kan ik zoeken naar zulk een plaats? Toekaa zegt: Niets dan uw naam zal voor ons eredienst, liturgie, bidsnoer, wierook, lamp, vruchten, betelnoot, bloemen en water zijn!

Gij zijt voor mij moeder, vader, broeder en boezemvriend, schat, familie en lieveling van de ziel. Ik heb nu geen andere gronden van zekerheid nodig. Ik heb op uw hoofd heel mijn last van verwerven en behouden gelegd. Gij zijt het totaal van handelingen, daden van vroomheid, gij zijt godheid en familie, in u zijn de daden van versterving, heilige toevluchtsoorden, religieuze geloften, leraar, in u is alles vervat. Aldus spreekt Toekaa's broer, O God, gij die doet en die de mens doet doen, in u is volheid van geloof, devotie, eredienst en aanwezigheid in God!

Deze Hari verblijft in ieders bewustzijn, hij is er in aanwezig zoals vuur in hout. Licht wordt weerspiegeld in elke kruik, maar het breekt niet als ze worden gebroken. Als je gras maait, vindt ge er geen melk in, maar als het vee graast verandert het in melk; hij alleen kent het geheim van dit dat alles doordringt en dat toch zonder deze blijft. De vrucht verschijnt op het uiteinde van de bananenboom; maar als ge in de stam gaat zoeken wat vindt ge daar dan? Vervloekt door de ongeduldige mens wordt zijn leven verspild; hij krijgt vruchten noch bloemen; zijn werk is voor niets. Het weerspiegelende medium geeft het een naam; maar de weerspiegeling is niets meer: de essentie blijft achter in het grove lichaam. Hoe kunt ge dan de innerlijke essentie zien als het medium onzuiver is? Blijf zonde en verdienste niet vermeerderen. Gebruik het ware geheim en stop met voorwendsels; dit smeekt Toekaa u; moet ik aan uw voeten vallen? Als uw begeerten naar kinderen, vrouw en geld uitgaan, denk dan tweekeer na, want wat zal het u op het einde opleveren?

Uw voeten zijn alles voor mij; laat me op u alleen vertrouwen. Ik zie uw voeten overal; Vitthala doordringt de drie werelden. Discussies over uw aard zijn een maas van vergissingen; laat me weigeren erop in te gaan. Toekaa zegt: Er is geen deeltje zonder u, toch zie ik dat ge groter zijt dan de ruimte zelf.

Raama is koninklijke macht en onderdaan en beschermer; in hem zijn allen vervat. Er is geen spraak van hem die niet voorspoedig is; hij is een onuitputtelijke mijn, een hoop van goede dingen. Hij vernietigde de idee van meester en van elke soort dienst; wie anders moeten wij begeren? Toekaa zegt: De hele aarde zoemt Gods naam; er blijft ons niets anders over dan over hem te zingen.

Naaraayana geeft en hijzelf geniet de gift; wat blijft er dan te zeggen? Weinig woorden moeten nog worden gesproken. Welk voorwerp onze ogen ook zien, het is onze eigen vorm die voor onze ogen danst. Toekaa zegt: Elke klank is Govinda.

De spraak kan het niet beschrijven, al spreekt ge alle woorden naar hartenlust. Gods lichaam is als het ware een spiegel, waarin ieder zijn eigen vorm kan zien. Oneindig is de rijpe oogst die geloof alleen voortbrengt. Toekaa zit verveeld met de hoop graan en zit het te verdelen.

Ge hebt amusante spelletjes geschapen om uw ogen te kalmeren door ze gade te slaan; dat buiten beschouwing gelaten weten wij allen wat de wereld is, een houten tijger en een houten koe! Er is eenheid aan de basis, maar hij heeft een amusement op gang gebracht; hij heeft van één licht vele lichten gemaakt. Toekaa zegt: Er is geen werkelijke vorm in de spiegel, de weerspiegeling dient als amusement.

Wanneer gij het bewijs hebt van uw geest waarom hebt ge dan nog de publieke opinie nodig? Ge hebt uw eigen voordeel in uzelf. Het ware geloof dat ge moet koesteren is uw eigen overdenking dat God allen doordringt, in en buiten u. Met zuiver geloof aan uw zijde, moet ge de wereld niet opgeven; de waarheid zal overal aan het licht komen. De mens die innerlijk zoetheid heeft geproefd schat ze naar waarde; hij geeft niet langer om uiterlijk vertoon. Toekaa zegt: Zuiver geloof brengt dit te weeg; God behoort degenen toe die het bezitten.

De tijd verslindt deze hele zichtbare wereld; alle dingen gaan onophoudelijk van geboorte naar vernietiging. Zoals de scheut verborgen is in het zaad, zo is de Oneindige de laatste toevlucht van alle dingen. Toekaa zegt: Klank lost op in de lucht; mensen zien dan ook dit grote geheim niet.

In deze weerspiegeling is er altijd nieuw plezier, het moet worden besproken onder de wijzen. Als we ons de vorm van een ding herinneren, wordt het één met ons. Het blijft niet één ogenblik apart staan. Als ge hem wilt vereren, zie hem dan als het heelal; het is ijdel hem te willen beperken tot één plaats. Toekaa zegt: Zo zie ik hem; ik leg mijn hoofd in onderwerping aan zijn voeten.

wordt vervolgd

ONDERDEEL 41 / 42

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

LIEDEREN VAN TOEKAARAAMA

Wij houden slechts van deze waardeloze wereld, maar zien degene niet die hem doordringt. Naaraayana is de vader van de wereld. Naaraayana doordringt hem; wanneer we hem als norm nemen wordt al het andere vals. We hebben geen lampen meer nodig wanneer de zon schijnt; hun licht verdwijnt in de luister van de dag. Toekaa zegt: De voorraad van ons verleden doet de wereld aan ons hechten; het onbetwijfelde geheim van de verlossing is bij Naaraayana.

Wij hebben een steen geslingerd naar het zinnelijke leven; wij hebben de dood gedood. Gij doordringt de wereld: hoe kan ik dan verschillend zijn van u? Waarom moet ik vechten om u te kennen? Hoe kan ik iets uit mezelf verwijderen? Hoe kan ik iets in mij toelaten? Wij kunnen ingaan op droge discussies, maar gij blijft voorbij deze; wij laden slechts denkbeeldige kwellingen op onszelf. In uw huis verblijven allerlei soorten werklui; gij betaalt hen naargelang van het geleverde werk. Toekaa zegt: Wij weten niets over verlies of winst; laat hij die de meester is het huis behoeden.

Vanbinnen en vanbuiten is Hari; Hari heeft me opgesloten in mijn hart. Hari heeft een steen op de begeerte gelegd; hij heeft me beroofd van wereldse rijkdom. Hij heeft me zijn ziel gegeven in ruil voor de mijne; hij heeft een bres geslagen tussen mij en de mensheid. Toekaa zegt: Hari is niet verschillend van ons, hij omringt ons aan alle zijden.

Wordt een meisje verstoten door mensen en dieren omdat van haar gedurende twee jaar werd genoten door Gandharva en Agni? Een koe eet vuiligheid met haar eigen muil, toch is ze zuiver; zo is ook een stroom die zich vermengt met de Ganges. Een vijgenboom groeit door de uitwerpselen van de kraai; als ge de geboorte van de Paandavas beschouwt, ze was schuldig. Shakoentalaa, Soeta, Karna, Shringi en Vyaasa, hun namen vernietigen zonden. Beschouw Ganikaa, Ajamela, Koebja, Vidoera, beschouw ook wie Pingalaa, Valhaa, Vishvaamitra, Vasishta, Naarada waren; was de oorsprong van deze mensen zuiver? Toch werden mannen en vrouwen wier handelingen hen niet redden gered door hun berouw en door zich Hari te herinneren. Toekaa zegt: Hari herinnert zich de oorsprong van een mens niet; hij die dat denkt maakt zijn eigen hel.

Ik heb alle voertuigen van zintuiglijkheid verzaakt; ik zal hierna niet toelaten dat enige moeilijkheid me nabijkomt. Waarom moeten wij onze handen proper maken? Waarom zouden we hindernissen plaatsen op een beoefend pad? Wat heeft God niet voor u geschapen? Alles is op de juiste plaats. Toekaa zegt: Wanneer onze trots verdwijnt, verdwijnt ook de relatie tussen mij en u.

Ge kunt geen koeken bakken zonder graan te malen; door luiheid zult ge ze bederven. Wees niet boos als ik u het geheim verklap! De met een draad verbonden staaf danst wanneer de magiër op de grond slaat met zijn stok. Het geheim is de stok; hij geeft zijn vaardigheid aan alles.

Daar de oorspronkelijke vorm voorbij de geest en de spraak is, werd devotie uitgevonden om u desondanks toch te meten. Met de maat van devotie tel ik de Oneindige uit, want er is waarlijk geen andere manier om dat te doen. Door offer en versterving en vereniging door het lichaam met behulp van

contemplatie kunt ge niet worden gevonden. Toekaa zegt: Aanvaard, O Ke-shava, het offer van onze dienst die we met eenvoudig geloof vóór u leggen.

Welke grens van hem hebben we gevonden door te zoeken, door te proberen hem te begrijpen die de wereld vult? Atomen en massa's zijn altijd deelbaar; als de Shroetis zeggen dat hij dat niet is, zijn ook zij uitgepraat als ze hem willen bepalen. Om te wroeten in een vrucht is er een ruimte gemaakt naar haar maat; maar hoeveel dergelijke vruchten hangen er aan een boom! De Oneindige toonde Arjoena in zijn buik nieuwe scheppingen en de wereld van Krishna. Toekaa zegt: Klamp u vast aan het gewaad van de wijzen; hoe kunt ge lang genoeg leven om te proberen hem te doorgronden?

De Yogis staren naar de weerspiegeling van uw luister; wij zien het oorspronkelijke voor onze ogen. Hij staat rechtop met beiden handen op zijn heupen; uit zijn lichaam komt een purperen schijnsel. Hij doordringt de wereld, toch verblijft hij er ver van vandaan; in alle dingen is hij verborgen door allen onveranderd. Hij heeft vorm noch omtrek noch naam; wij moeten hem benaderen in ons bewustzijn. Er is aan hem einde noch begin noch ruimte voor kastenonderscheid; hij heeft familie noch kaste, hoofd noch handen of voeten. De vreugde van het geloof verlicht de onwetende, door zijn eigen diepe begeerte, zegt Toekaa.

Als ik u wilde loven, kijk, zelfs de Vedas kunnen het niet; wat zijn mijn inspanningen waard in vergelijking daarmee? Maar ik vind het heel zoet over u te spreken; mijn tong snakt ernaar de zoetheid te proeven. Waar is het intellect dat uw vorm kan beschrijven? In ieder haar op uw lichaam ontstaan en vergaan ontelbare werelden. Toekaa zegt: Waar als ge zijt, en gij alleen, zijn er geen woorden die u waarlijk kunnen beschrijven.

Hoe kan ik u zien of over u mediteren! Toon mij het geheim, bedelaar die ik ben. Zeg me hoe ik u kan vereren of u dienen; welk geloof, O God, zal u bij mij brengen? Hoe kan ik u loven of bevatten of weten wie of wat ge zijt? Hoe kan ik u bezingen of over u mediteren! Zeg me wat uw gedachten en uw ideeën zijn. Toekaa zegt: Zoals gij uw dienaar hebt gemaakt, zo, O God, leer me dit door ervaring.

Ik heb niet de bekwaamheden om u te loven; de Schriften staan stil en stom vóór u; de vier wijzen van de spraak staan stom en hulpeloos, zo is uw vorm, O Hari! Uw vorm is van die aard dat onze ogen hem niet kunnen zien, want de aanblik ervan misleidt zelfs Brahmaa en de rest. Brahmaa en de rest zijn verward door karma; ze gaan dan ook van geboorte naar geboorte. Toekaa zegt: Uw eigenschappen, uw naam en vorm zijn onmeetbaar; hoe kunnen wij ze beschrijven?

Grote Yogis mediteren in gesloten kamers; hij komt achter hen aan om hen te beschermen; hij bevredigt hun honger en dorst; hij geeft hen koelte in tijden van hitte; ze hebben geleerd lichamelijke gewaarwordingen te negeren. Welke omgang verrukt hen tenzij die met Hari alleen? Welk aards genoegen of vreugde raakt hun ziel? Ze verkiezen geen ogenblik de trots van koningen. Toekaa zegt: Vergif wordt nectar door de genadige gunst van Naaraayana.

wordt vervolgd

ONDERDEEL 42 / 42

UIT DE GEDICHTEN VAN TOEKAARAAM

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

UIT DE GEDICHTEN VAN TOEKAARAAM

Zoals een acteur een rol speelt, zoals een reiger een contemplatieve houding aanneemt om een vis te verschalken, zo draagt een schijnheilige een bloemenkrans en merktekens op zijn voorhoofd, maar hij houdt zijn slinksheid verborgen voor de wereld, zoals een visser aas aan de vissen geeft, maar hen onwetend houdt over zijn innerlijke slinksheid; zoals een slager met zorg zijn dieren beschermt, maar een mes in zijn zak houdt om hen te kelen. Toekaa zegt, zoals ik in de wereld een eenvoudig man ben, zo zijt gij genadevol, O Paandoeranga.

Looft me niet, O gij wijzen; uw woorden zullen me trots maken. Die last van trots zal me weghouden van uw voeten en zal me niet toelaten de zee van zintuiglijkheid over te steken. Toekaa zegt, een opgeblazen stemming zal me opjagen en ik zal worden gescheiden van de voeten van Vitthobaa.

Ik ben een kreupele, O God, in handen en voeten; ik zit op een berg van eigenwijsheid, die als ik hem naspoor geen hekken, heggen, boomstronken of holen te zien geeft. Ik heb niemand om op te leunen, vader noch moeder. O edelmoedige mensen, schenkt me een gift, ik ga naar Paandharpoera; breng me daarheen, O vriend van de zwakken! Ik strompelde op mijn krukken van deur tot deur tot ik totaal was uitgeput; ik vind niemand om me te redden of te verlossen van de pijn van het sterfelijke leven. Laat Hari me die kracht openbaren die door de wijzen hoog wordt geprezen; hij die verblijft in Paandharpoera geeft ledematen aan de kreupelen. Ter wille van mijn buik hang ik van de wereld af. Mijn geroep om moeder en vader levert me niets op; er is geen tekort aan afkeer voor mij. Sommigen zeggen: "Weg van hier!" Ze voelen geen mededogen; honden vallen me aan. Vele heftige begeerten bezitten me. Ik weet niet wat ik heb fout gedaan in de voorbije tijd; ik weet niets over mijn verdiensten of tekortkomingen, ik herinner me er niets van. Ik verloor mijn zinnen, zoals een mot die fladdert rond een lamp. Geeft me in een mate de gave van het leven, O wijzen die heilig en diep in ervaringen zijn. Ik reisde ver, ik leed verscheurende pijn; dit was het doel dat me hier bracht. Moeilijk kunt ge worden gevonden, maar ik ontmoette u; ik groette uw voeten. Ik, Toekaa, vouw mijn handen en maak mijn buiging voor de wijzen.

Ik ben troosteloos en schuldig, leeg van goede daden, traag van begrip; ik stuurde u nooit een woord van mij, O oceaan van mededogen, mijn vader en moeder. Nooit bezong ik u of luisterde naar uw lof. Uit schaamte keerde ik me af van mijn eigen ware welzijn. Wanneer de wijzen samen zijn, verheug ik me niet in uw verhaal. Ik heb vaak anderen belasterd. Ik heb nooit goede daden gesteld of bewerkstelligd. Ik viel anderen lastig zonder medelijden. Ik verwijlde in onwettige omgang; ik nam op mij de last van een gezin. Ik verwaarloosde het bezoek aan heilige plaatsen. Ik wijdde hand en voet aan het dienen van mijn lichaam. Ik bood de wijzen dienst noch gift; ik vereerde noch keek naar uw beeld. Ik viel in slecht gezelschap, in onjuiste en onvrome daden; ik vergat het mijn ware welzijn te zoeken; mijn gedrag zou ik willen vergeten en er niet meer over spreken. Ik vernietigde mezelf, ik was een vijand voor al mijn buren. Maar gij zijt een oceaan van mededogen; O draag zorg voor mij tot het einde, zegt Toekaa.

Dit opgeblazen ornament betaamt me niet, het staat vals op mij. Ik ben slechts stof op uw voeten, een sandaal aan de voeten van de wijzen. Ik kan uw oorspronkelijke vorm niet herkennen, ik offer u geloof zover ik u kan zien; ik kan niet zien dat de vergankelijke wereld versmelt met het onvergankelijke; in mijn

geest verblijft geen onderscheid tussen spiritueel en niet spiritueel enz. Ik ben helemaal niets, zegt Toekaa, ik zal aan uw voeten vallen, O luister naar deze woorden.

Mijn leven ging voorbij in het zoeken van ieder plezier; ik heb geen ogenblik naar verlossing gestreefd. Ik raakte in de war door rond te dwalen door alle streken; mijn leven was versluierd in illusie. Er is niemand die mijn ware welzijn kent, niemand om me te helpen tenzij ikzelf. Zelfs de wijzen kennen niet de echte bron van de zaligheid, noch het begin en het einde ervan. Hoe kan ik vertellen over de kwellingen in de moederschoot, al verduurde ik hen? O Naaraayana, ik was me bewust van het vlees en zijn secreties toen ik probeerde aan u te denken, toen ik dicht bij de dood kwam, kende ik u niet, al waart gij dichtbij mij. Stof keert weer tot stof; de voorraad uit het verleden kleeft aan de ziel. Ik smeek u nu, geef dat ik u moge dienen. Toekaa bidt u, O Keshava, toon hem het pad door het leven.